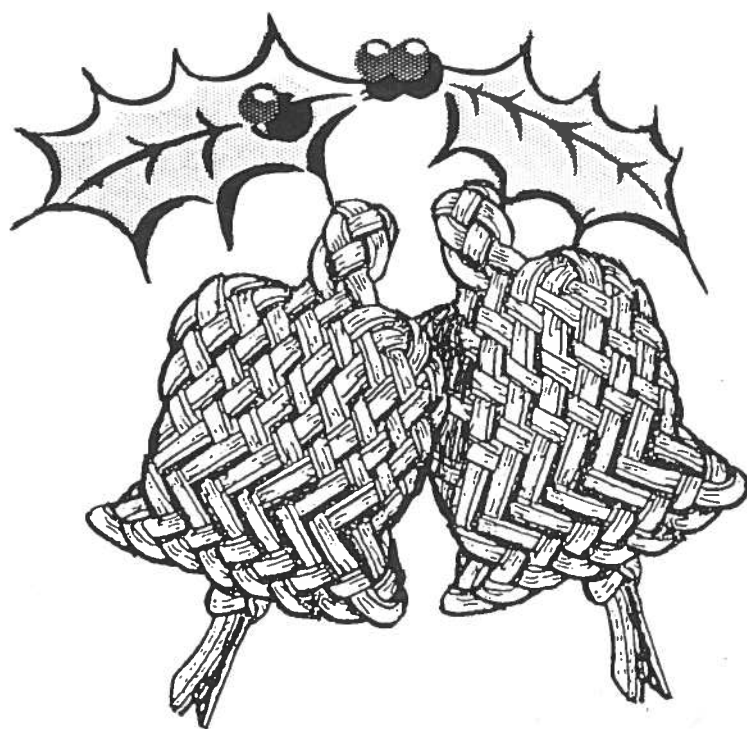

No.15 December 1998

Het Knoope

Knauwertje

Van De Redactie

Every statement about knots is false, including this one.

P.v.d.Griend tijdens de New Bedford bijeenkomst 1997.

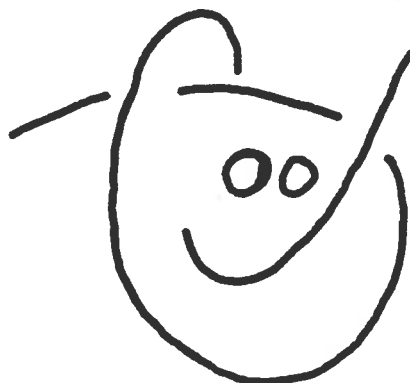
En welke vraag stellen wij onszelf zo ieder jaar net voor de Kerst? Of we er volgend jaar met KK nog zijn? Jazeker, maar om het blaadje te blijven ontvangen moet je natuurlijk wel je bijdrage voldaan hebben. Stort je 25 gulden (500 BEF) op giro rekening nummer 7525666 t.n.v. Het Knoopeknauwertje, Mocht je in België wonen, dan kun je natuurlijk ook je 500 frank in een envelop daar naartoe sturen, maar dat gebeurt uiteraard voor je eigen verantwoording.

En verder? Tjah, er zijn altijd stapels nieuwtjes. Wat moet je noemen? Een boycot tegen kinderknooparbeid in derde wereld landen was onlangs in de vestigingen van de Bijenkorf aan de orde. Als je de tapijten ziet waarin ettelijke kinderjaren knoopwerk zitten begrijp je wel waarom. Tom Hall is bezig aan zijn nieuwe boek. In dit nummer staan op blz. 28 een paar plaatjes om je er een indruk van te geven. De september bijeenkomst in Rotterdam was erg gezellig. Volgend jaar is er rond 6-9 Augustus weer de Amerikaanse knopenleggers bijeenkomst in New Bedford. Misschien is er ook iets op Terschelling... meer daarover in dit nummer. Ik was je nog het internet adres van Marty Combs site schuldig: <http://members.tripod.com/~knots/index-2.html>. Als je dan toch aan het internetten bent, moet je ook eens kijken naar de site van Paul Hahn. Hij toont hele mooie verbindingsteekplaatjes op: <http://library.wustl.edu/~manynote/knot.html>. Afijn genoeg te doen op het web. Voor de engelstaligen heeft Daniel Callahan een vraagbakensite gestart. Kijk maar eens op zijn home page. Op de website van *Het Knoopeknauwertje*, **KK-inet** genaamd wil ik een lidmaatschap lijst maken. Wil je daarop bijgeschreven worden en op de hoogte gehouden worden van de recentste wijzigingen, stuur dan een emailtje met je email adress naar vdgriend@euronet.nl. Verder nog wat statistieken: Yahoo list KK-inet 2 keer, Excite 6 keer en Lycos 0 keer. Oja, dan is er nog ook een hele fraaie geanimeerde Konstriktoer Knoop te vinden op: <http://www.friend.ly.net/user-homepages/d/dadadata/boat/mat/knots.html>. En als afsluiting: het thema van dit nummer is kolomgecodeerde reguliere knopen. We ontmoeten knopen met een oogverblindende schoonheid.

De nieuwe leden? Ja, die zijn er ook. Een hartelijk welkom aan: Kees Tuk (Rotterdam), geen onbekende in het Nederlandse knoopcircuit. De man die ongelooflijke grote matten maakt. In Harlingen hebben we Henrik Wouda als nieuw KK-lid. Henrik knoopt, volgens eigen zeggen, al zo'n 40 jaar.....

Rest me nog je prettige feestdagen en uiteraard de beste wensen voor het nieuwe jaar toe te wensen. Tot volgend jaar ennuh, ... knoop ze!

Peter.

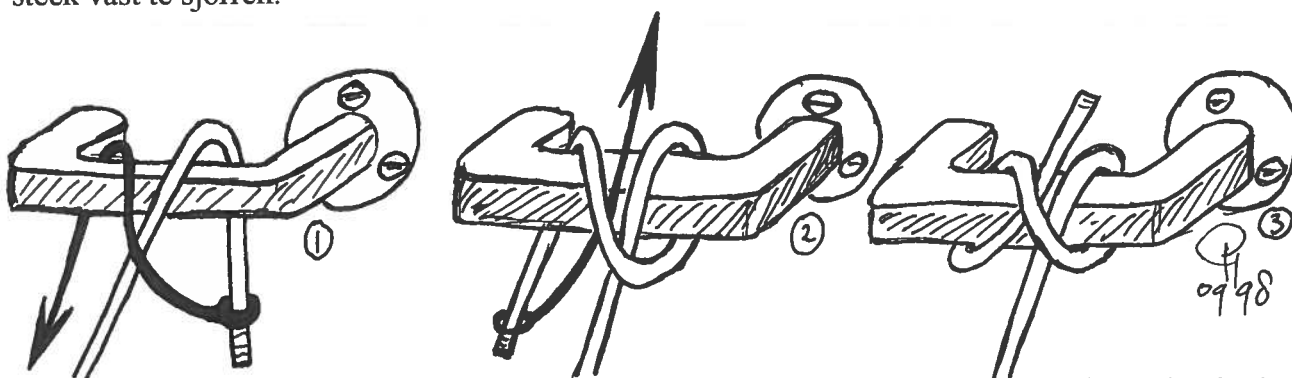

De Kinder Knoop Pagina

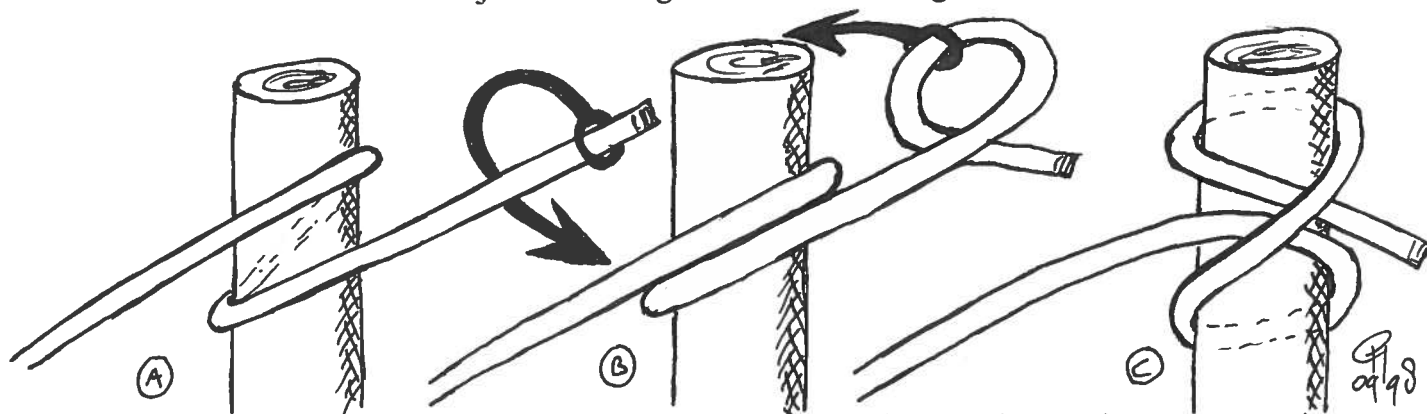
De Mastworp In 3 Smaken

De Mastworp is een van de meest gebruikte knopen, na de hele rits simpele Overhandsknopen uiteraard. Het spreekt voor zich dat er dan dus vele verschillende manieren bestaan om die verankeringssteek te leggen. Hier geven we er drie van. Probeer ze allemaal maar eens te maken.

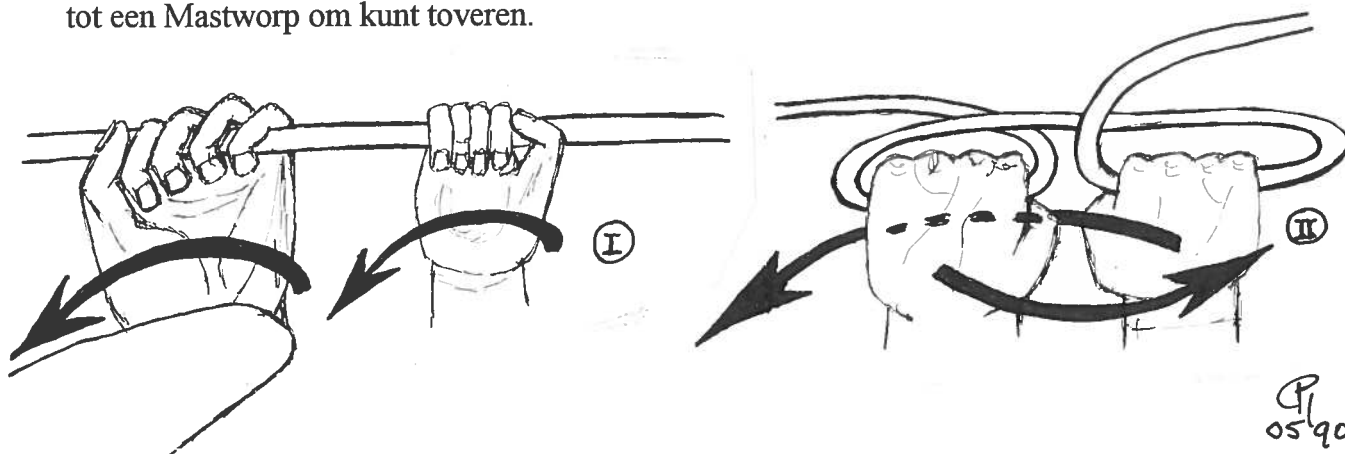
Om een Mastworp rond een ra te krijgen, moet je eerst een ra hebben. Laten we ervan uit gaan dat je die eentje gevonden hebt, mogelijk in de vorm van een handvat van een deur. Neem de werkende part in een eerste slag rond je ra en laat de werkende part de staande part kruisen. Neem de laatste slag rond de ra maar voer ditmaal de werkende part onder zichzelf alvorens de steek vast te sjoeren.

Om een Mastworp rond een bolder te krijgen, leg je eerst een lus en vervolgens leg je daar een tweede lus overheen. Kijk maar eens goed naar de tekeningen hieronder hoe dat te doen.

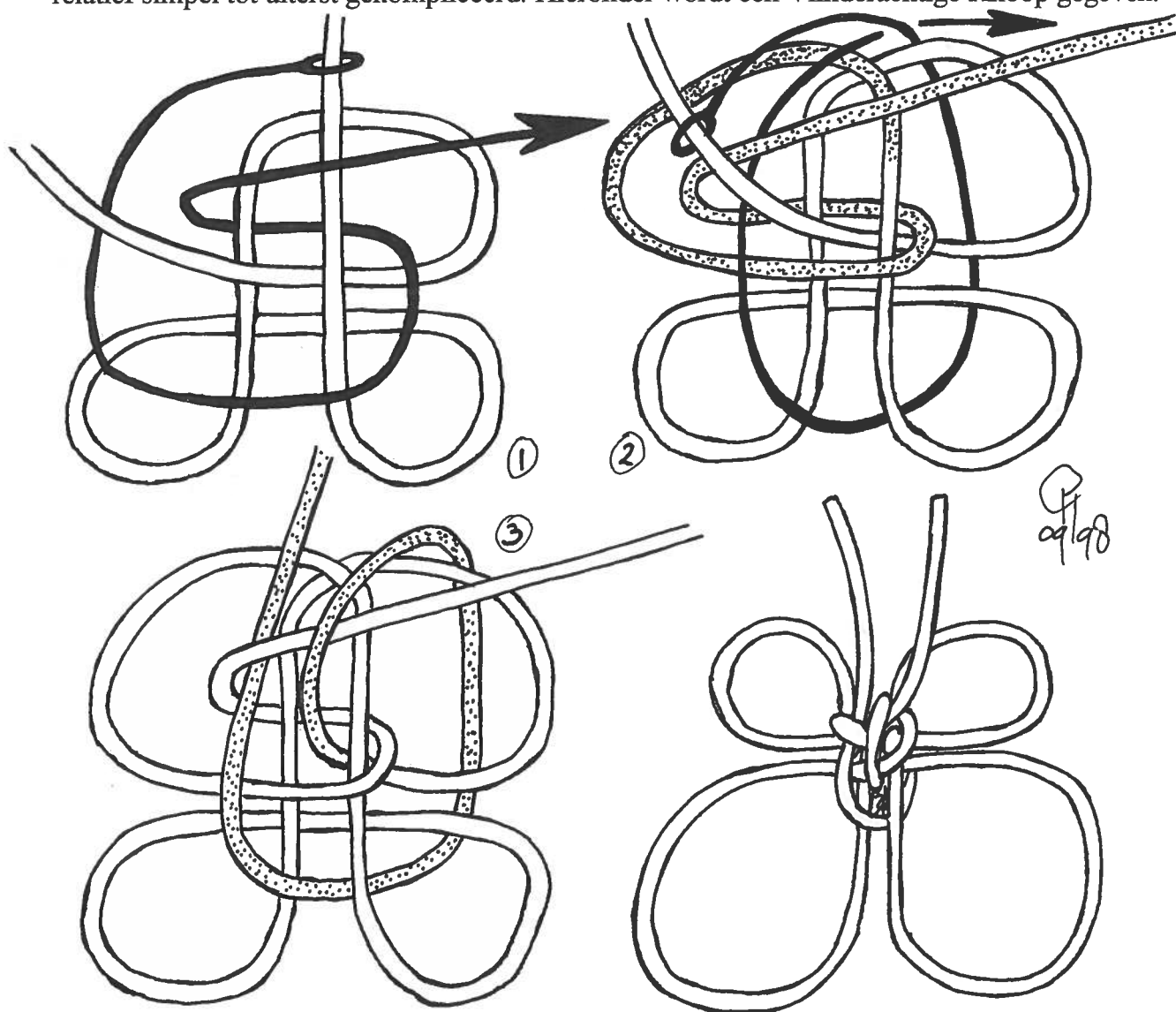
Als je een Mastworp wilt maken, maar dan sneller dan het oog kan registreren, moet je eens hieronder kijken! Daar staat hoe je in een handige greep twee lussen in het midden van een touw tot een Mastworp om kunt toveren.

Mizuhikidraad Knopen

Japanse_pakjes_dicht_bind_kunst

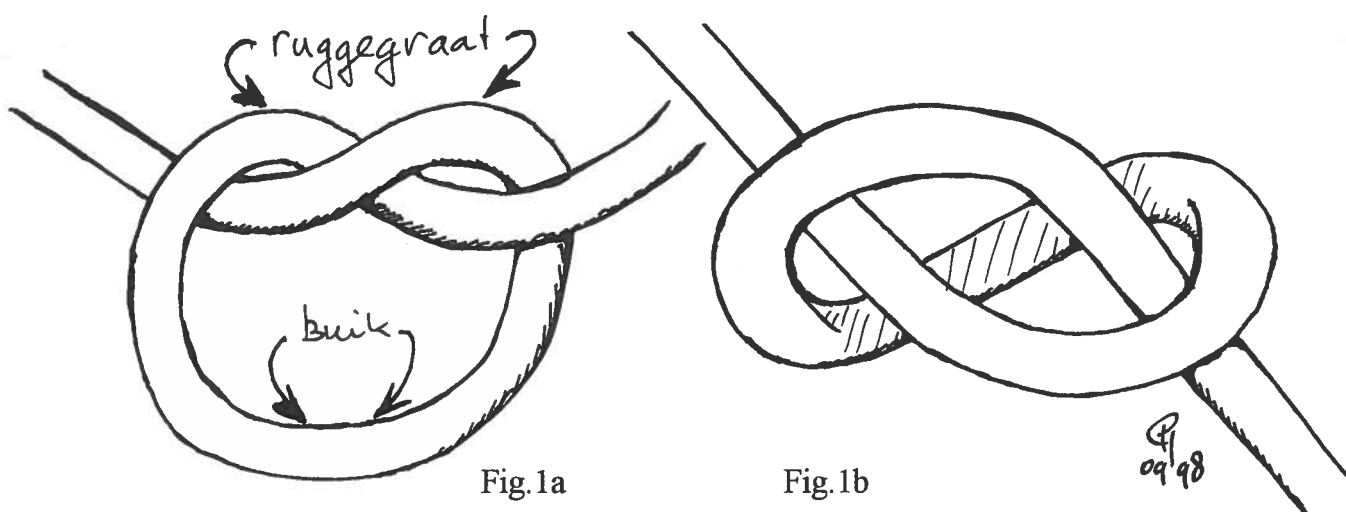
In de Canteceleer Hobbywijzer serie heeft Marianne Klop-Postma een boekje over Japanse mizuhikidraad gepubliceerd. Mizuhikidraad is decoratiedraad dat in verschillende kleuren voorkomt. Het wordt van papier gedraaid, met stijfjel versterkt en vervolgens gedroogd. De koordjes worden omwikkeld met dun zijdedraad of met smalle stroken folie. Het mizuhikidraad wordt als versiering op kaarten, pakjes en dergelijke toegepast. De knopen kunnen variëren van relatief simpel tot uiterst gekompliceerd. Hieronder wordt een Vlinderachtige Knoop gegeven.

Het werkje, *Mizuhikidraad (als versiering)*, door Marianne Klop-Postma verscheen als Canteceleer Hobbywijzer 96, ISBN 90-213-2046-0, Canteceleer, De Bildt, 1992. Het fraai geïllustreerde boekje telt 32 pagina's en een aantal uitvouwbare patroonbladen. Mizuhikidraad en verschillende papiersoorten zijn o.a. verkrijgbaar bij Vouwservice Origami Sociëteit Nederland, Postbus 35, 9989 ZG Warffum.

Spijn-splijtters

In dit artikeltje zullen we zien welke verbinding- en lussteken er ondermeer mogelijk zijn als je je uitgangspunt neemt in een verfromfraaide Overhandsknoop. Zoals bekend kun je aan iedere Overhandsknoop twee delen onderscheiden; een ruggegraat en een buik (zie Fig. 1a). De naam die aan de hele, hier getoonde, knoopserie wordt toegekend is een fonetische woordspeling op *spine*, de Engelse naam voor *ruggegraat*. Als je een Enkelvoudige Overhandsknoop vanaf boven bekijkt, zoals in Fig. 1b, dan kun je dwars door de ruggegraat naar de buik kijken. Je hebt dan bij wijze van spreken de ruggegraat gespleten om erin te kunnen kijken..... nouja, met wat fantasie dan toch..... Dankzij deze actie spreekt men van *spine-splitting*; het splijten van de ruggegraat.

Door de Overhandknoop plat te leggen, zodanig dat de schaduw ervan met die van een Achtknoop overeenkomt, kun je een hele verzameling spannende knopen genereren. In Fig. 2 zie je hoe de Overhandknoop zo te deformeren dat je strengen door de ruggegraat heen kunt steken.

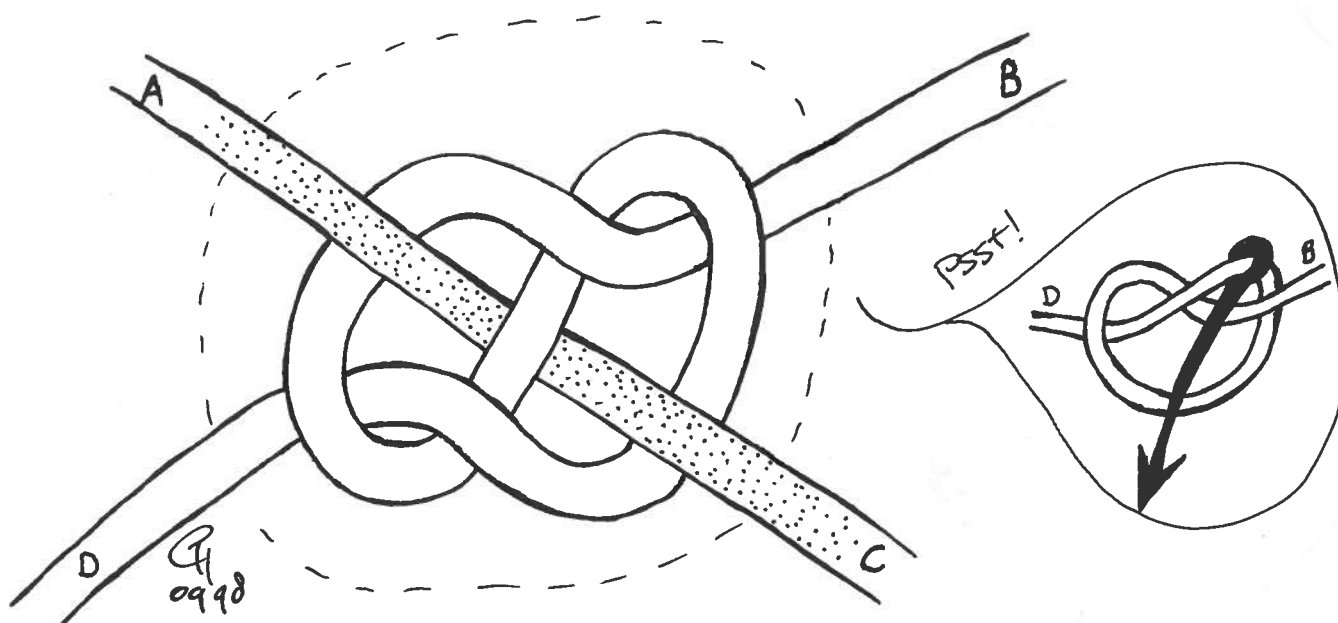

Fig. 2 Een ander ruggegraat splijtend principe.

Als je nu bovenstaande structuur gebruikt om een verbindingsteek te maken, dan kan dat op vier manieren. Je moet twee strengen kiezen waarvan er één aan de splijtende part toebehoort en de andere aan de verdraaifraaide Overhand Knoop. Bemerkt dat van de steken die ontstaan er twee essentieel verschillend zijn. De ene is hardstikke verraderlijk vanwege zijn instabiliteit. De andere knelt (meestal).

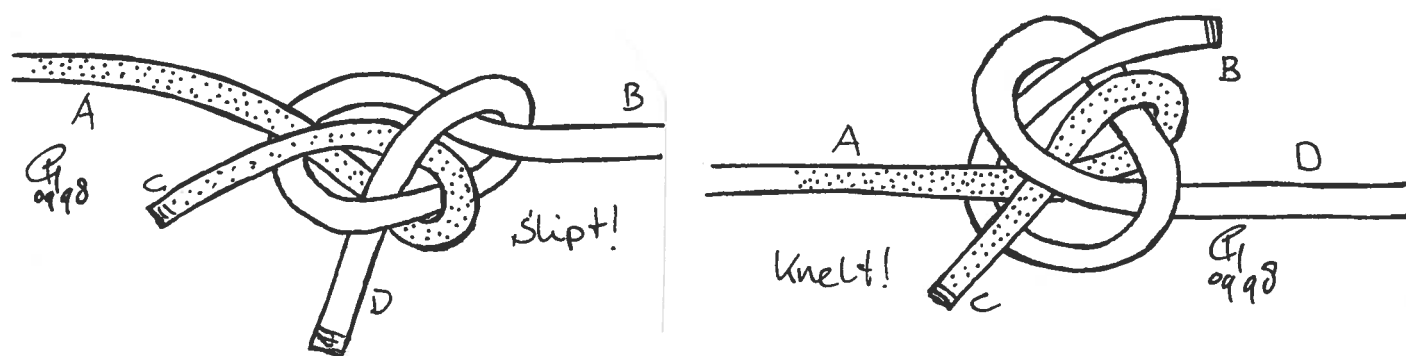

Fig.3 Spijn-splijtende Verbindingsteken

De ontstane steken zijn allen heel makkelijk te verstellen. Trek maar aan A en C tegelijk. Een knoepje dat hier genoemd moet worden is de Verbindingsteek-X van Desmond Mandeville. Hij vond een inkortbare verbindingsteek die gebruik maakt van nog zo mogelijk minder dan tweemaal de structuur uit Fig.2 [Geoffrey Budworth: *Het Knopenboek*, blz.13, fig.88]. Zoals je ziet wordt de spijn-gespleten, maar daar houdt het dan ook bij op!

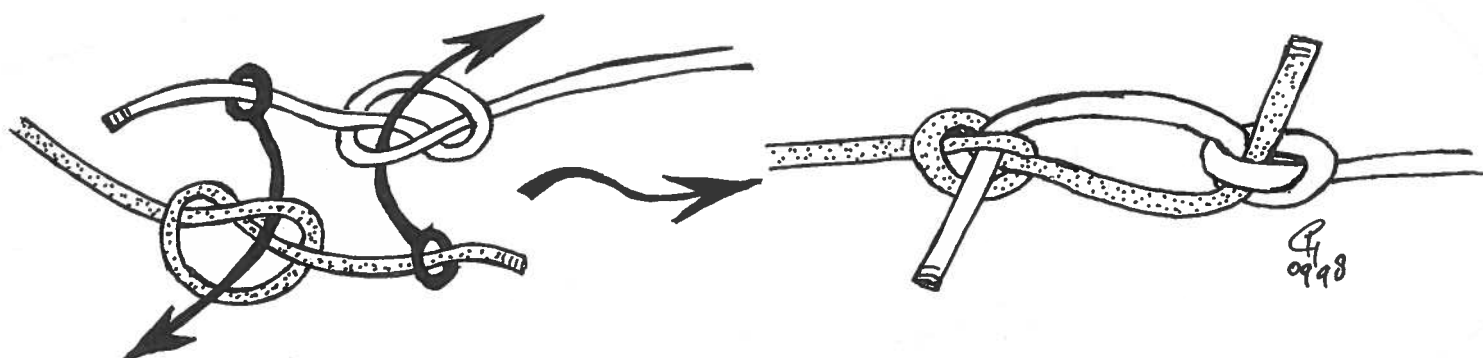

Fig.4 Desmond Mandeville's Bend-X

Als je dat principe op onze spijn-splijter toepast, krijg je onderstaand verbindingsteekje (Fig.5).

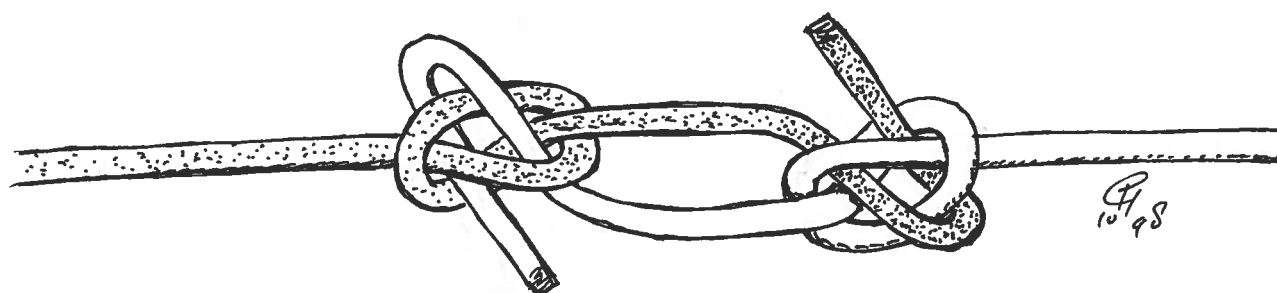

Fig.5 Een naamloze spijn-splittende verbindingsteek

Uiteraard kun je ook een verankeringssteek vinden, maar die is binnen deze context niet zo interessant (Fig.5.)

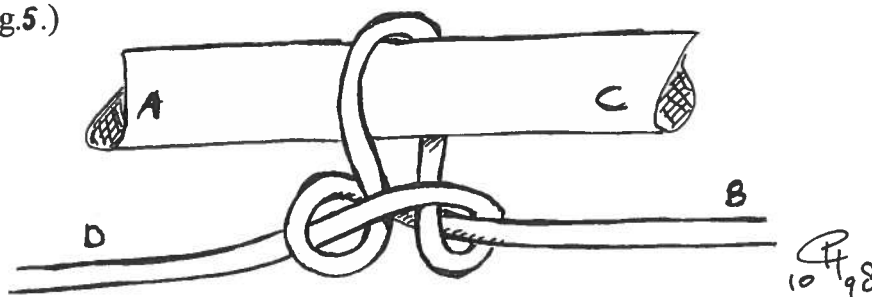

Fig.5 De verankeringssteek n.a.v de structuur uit Fig.2

Om van Fig.2 een lussteek te maken heb je meerdere mogelijkheden. Je moet de 8 opties maar eens bekijken. Ze geven aanleiding tot 4 essentieel verschillende lussteken. Ze staan hieronder weergegeven (Fig.6). Al deze lussen kun je makkelijk in grootte verstellen. Trek maar aan de strengen A en C om de knoop te kapseizen. Vervolgens kun je eenvoudig de lusgrootte wijzigen.

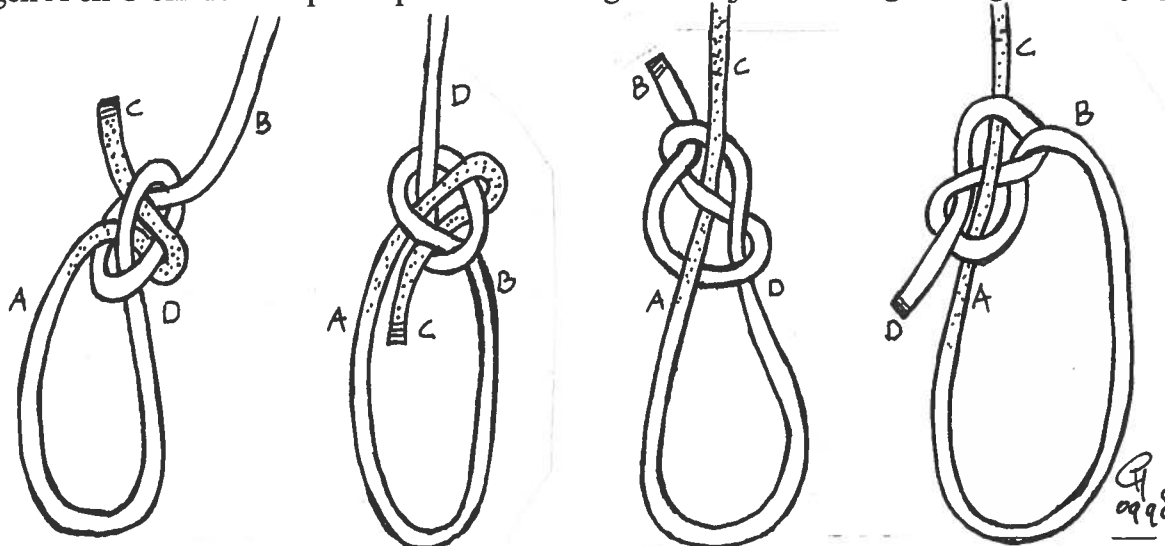

Fig.6 Spijn-splijtende Lussteken

In Ashley's *Book of Knots* verschijnt een spijn-splijtende lussteek onder #1060. Hij voert het principe nog een stapje verder onder #1061. Bemerk dat je hier in feite de spijn splijt met je eigen buik! Komt dit knoopje je bekend voor? Kijk maar eens in KK2, bladzijde 11, fig.3b.

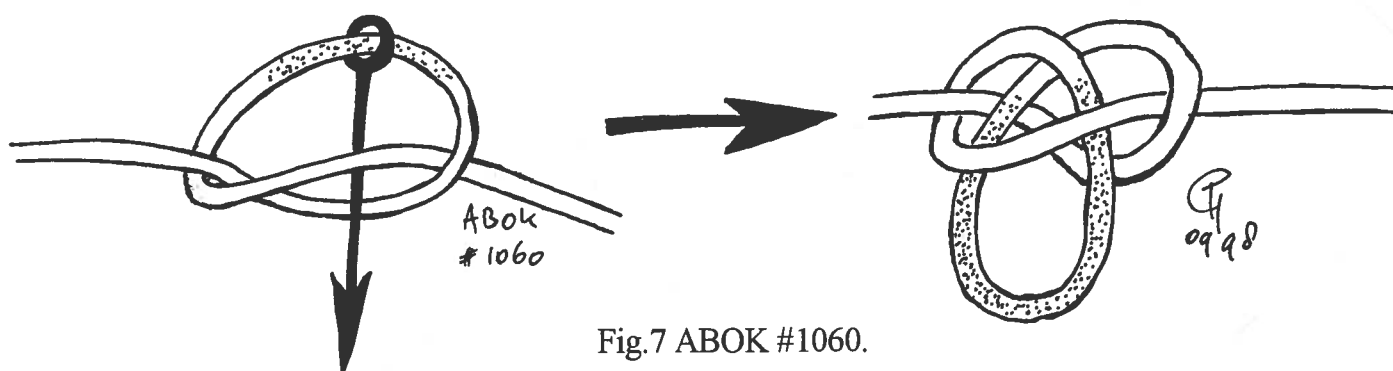

Fig.7 ABOK #1060.

Brouwsels van Bushby (3) Crossed Running Knots

In het vorige artikel hadden we iets met spijn-splitters en varianten daarop. In het algemeen geldt dat als je een eenvoudig knooppje neemt en vervolgens een systematiek bedenkt om "nieuwe" steken te vinden, je als knopenonderzoeker aardig op weg bent. Zo deed ook Henry North Grant Bushby (**HNGB**) aan het begin van deze eeuw. Hij nam als uitgangspunt de structuur die hieronder staat weergegeven (Fig.1).

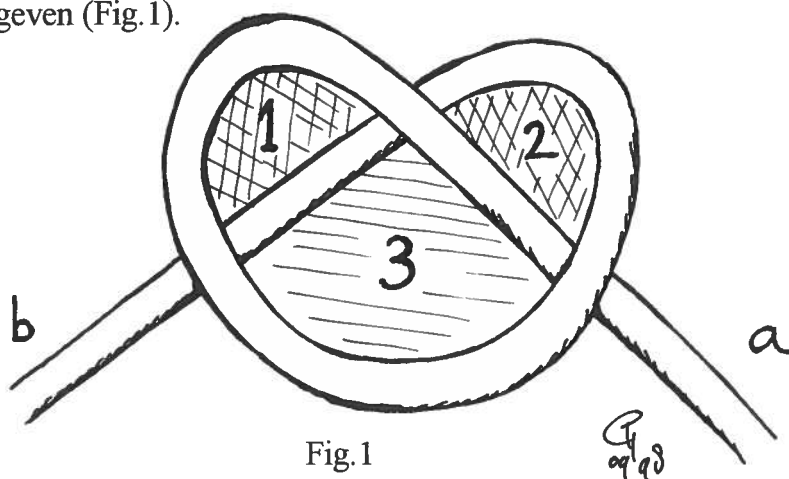

Fig.1

Als je een Enkelvoudige Overhands Knoop op een stuk papier legt, dan traceert de schaduw ervan een drietal gesloten vlakjes. Het ligt voor de hand om die 1, 2 en 3, danwel A, B en C (of zoiets), te noemen. In de trant van Harry Asher [1], Rob Wolfe [6] en Roger Miles [4] ging HNGB met behulp van het 123-thema op zoek naar mogelijke knoop varianten. Het 123-thema houdt in dat je het werkende part een pad laat volgen dat door een serie van 1'en, 2'en en 3'en wordt bepaald. Een *ad hoc* voorbeeld is dat part *a* in 3 duikt en in 1 weer omhoog komt. Dat levert de knoop van Fig.2

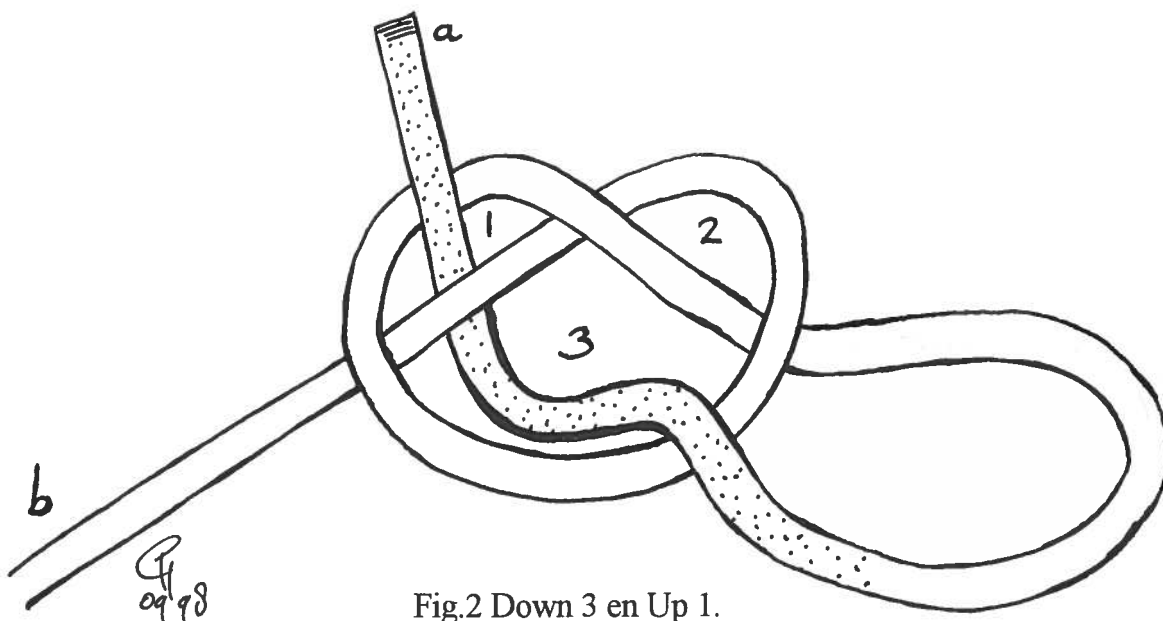

Fig.2 Down 3 en Up 1.

Bushby vond moeiteloos een zestal varianten op een knoepje dat door Bowling een *Crossed Running Knot* genoemd was [2]. Ze zijn hieronder weergegeven (Fig.3).

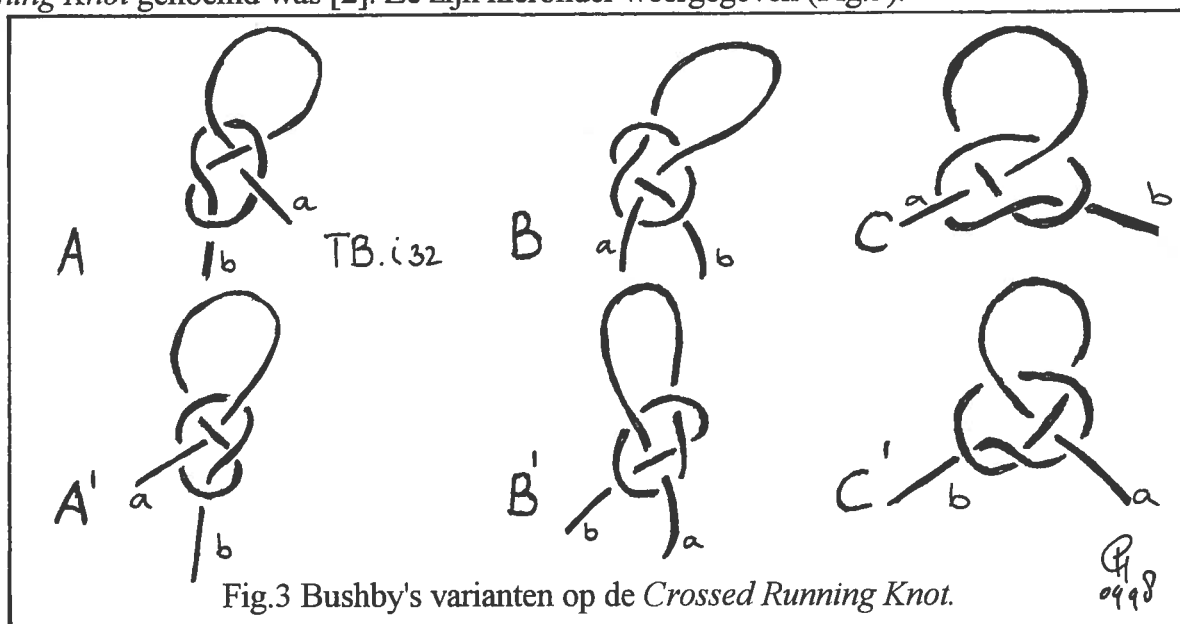
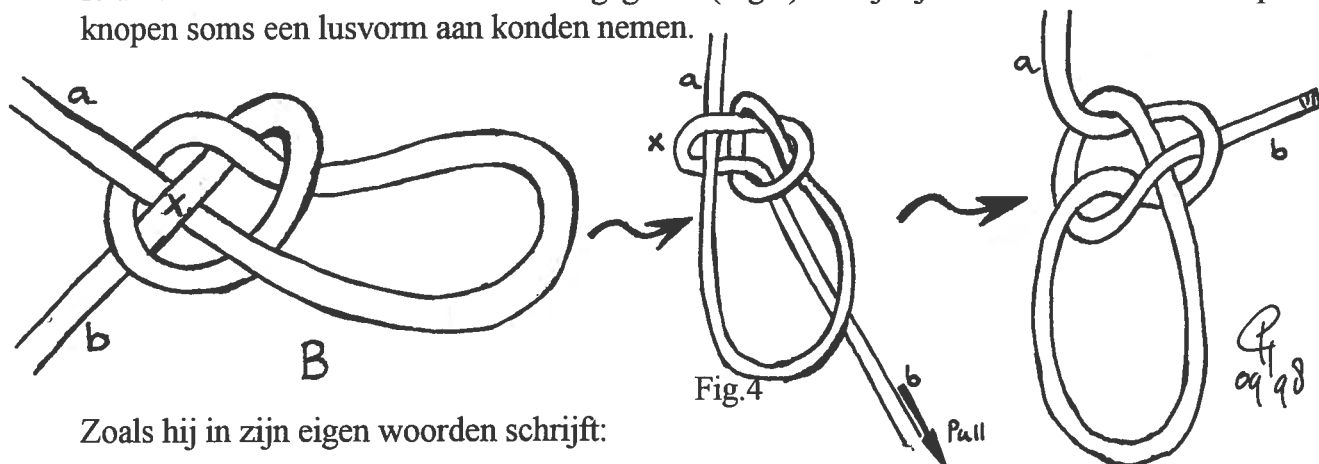

Fig.3 Bushby's varianten op de *Crossed Running Knot*.

Dat HNGB niet de eerste de beste op knopengebied was blijkt uit zijn opmerking die zijn knoop C' vergezelt:

The knot tying the robe of Anne of Bohemia. A wife of Richard II in her monument at Westminster Abbey. She died 1394. The knot is said to represent an "A"
[Boutell p253, pl XXX.514].

Bushby groef nog wat dieper en vond dat als ie zijn konstruktie kapseizde hij de Schootsteek structuur in een van zijn vele vormen tegen het lijf kon lopen. Hij ontdekte ook dat als ie zijn structuur maakte zoals hieronder weergegeven (Fig.4) en hij bij X een bocht uit de knoop trok de knopen soms een lusvorm aan konden nemen.

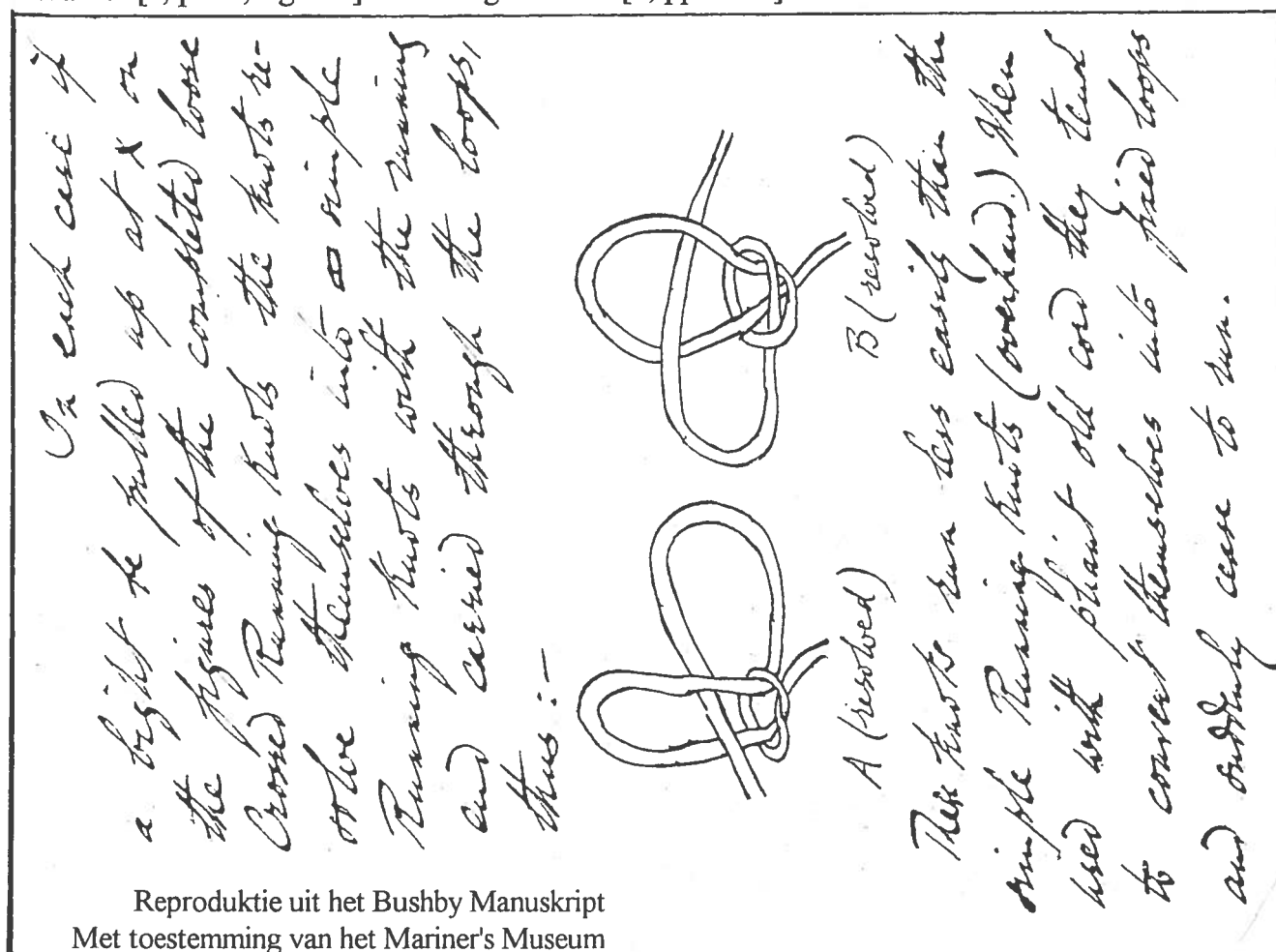

Zoals hij in zijn eigen woorden schrijft:

In each case if a bight be pulled up at X on the figure of the completed loose Crossed Running Knots, the knots resolve themselves into simple Running Knots with the running end carried through the loops, thus: <zie plaatje volgende bladzijde>.

These knots run less easily than the simple Running Knots (Overhand). When used with pliant old cord they tend to convert themselves into fixed loops and suddenly cease to run.

Als je het experiment herhaalt zie je dat Bushby de zogenaamde *Bad Bowlines* beschrijft. Die waren voor het eerst door de zweedse knopenonderzoeker Hjalmar Öhrvall in 1908 beschreven [7, p49]. Pas in 1992 versijnen de eerste systematische onderzoeken op schrift door Charles Warner [5, p205, fig.521] en ondergetekende [3, pp47-56].

Dit artikel is mede tot stand gekomen dankzij de enthousiaste medewerking van de onderzoeksbibliotheekmedewerkers van het *Mariner's Museum*, 100 Museum Drive, Newport News, Virginia 23606-3759, USA.

Bibliografie

- [1] Harry Asher: *The Alternative Knotbook*, Nautical Books, A&C Black, London 1989, ISBN 0-7136-5950-5, pp53-67.
- [2] Tom Bowling: *The Book of Knots*, London 1866.
- [3] Pieter van de Griend: *Knots and Rope Problems*, ISBN 87-983985-4-7, Århus, Denmark 1992.
- [4] Roger Miles: *Symmetric Bends*, World Scientific Publications, Singapore 1995, ISBN 981-02-2194-0.
- [5] Charles Warner: *A Fresh Approach to Knots and Ropeworking*, Picton 1992, ISBN 0-9592036-3-X.
- [6] Rob Wolfe: 'The ABC's of Double Overhand Knots Tying', 1996.
- [7] Hjalmar Öhrvall: *Om Knutar*, Bonniers, Stockholm 1908.

© Pieter van de Griend

Helmond September 1998 ☺

Voor Hen Die Rotterdam Niet Gehaald Hebben

Zaterdag 26 September was er een bijeenkomst van knopenleggers in tjalk *De Hoop*. Zoals bekend staat dat knoopparadijs op de Leuvekade. Pal naast *Prins Hendrik*, het maritieme museum te Rotterdam, om ietsjes precieserder te zijn. Present waren: Albert Vlietstra, Ria en Henk Luiten, Cornelis Kooiman, Jan Vos, Cees Tuk, Frans Masurel, Jan Hoefnagel, Willy Willaert, Rob Nienhuis (Rotterdam), Willem Mulder en ikke. Het programma voor die dag werd verzorgd door Ria Luiten, die een heel interessante lezing over kumihimo gaf. Ze vertelde over de geschiedenis ervan, gaf uitleg over de verschillende werktuigen en demonstreerde een aantal technieken. Hoe ronde vlechtwerken hoofdzakelijk op de marudai en vierkante vlechten weer op andere dai's gemaakt worden. Zoals met een hoop knoopwerk blijkt ook het Japanse kumihimo van allerlei wetenswaardigheden en trukjes aan elkaar te hangen. Ria had een hele verzameling vlechtwerk bij zich. Dat ze zich niet alleen tot het japanse beperkt bleek wel uit de stapel boeken die er ter inzage lagen en door de vele aanwezigen bekeken werden. Er werd gewezen op *slingbraiding from the Andes* en het grote boek van Rodrick Owen. Maar laat ik niet te veel vertellen alhier, want Ria heeft er zelf een artikel over geschreven voor KK16.

En??? Wat was er nog meer te zien??? Tjah, ik kan natuurlijk alleen maar weer voor mezelf spreken. Frans had een nieuw, veelkleurig en fraai knopenboek van ene Lewis bij zich. Jan Vos kon het handboekje van Desmond Pawson laten zien. Albert had een prachtig handvat bij zich, dat ie 30 jaar geleden eens gemaakt had. Willy Willaert torstte op een gegeven moment zijn mobiele touwbewerkingswerkplaats de tjalk binnen en sprak met Jan Hoefnagel over het maken van fenders. Willem en ik hadden het over een of ander vaag interweefsel. Frans leerde toevallig binnengewaaide Rob Nienhuis hoe je enkele eenvoudige Turkse Knoopjes rond je vingers kon toveren. Cees Tuk, die KK-lid geworden is, liet zien hoe je een 3/5 Turkse Knoop kon expanderen. Pietertje gaf een demonstratie van KK-inet; hoe de website er op dit moment uitziet. En verder gebeurde er nog veel en veel meer. Ik kwam namelijk pas rond 12.30 binnengefladderd, maar er waren er al sinds 10.00 present. Dus natuurlijk heb ik weer al het spannende gemist. Oja, we hebben natuurlijk wel een paar plaatjes getrokken van dat bonte gezelschap. Het was nu eenmaal mooi weer daar die dag in het buitenmuseum van het Prins Hendrik. Dan is er nog gesproken over een mogelijke bijeenkomst op **Terschelling** volgend jaar, vermits de Klaas Knop Fondsenaren daar mee eens kunnen zijn, uiteraard. Ditmaal een iets grotere opzet, Jan wil touwslaan tonen, Ria wat kumihimo, pietertje zijn allemanseinden en handvaten, en verder eenieder die ook wat durft te tonen. Houdt er rekening mee dat de Terschellingaren al een paar jaartjes knoopjes leggen.....

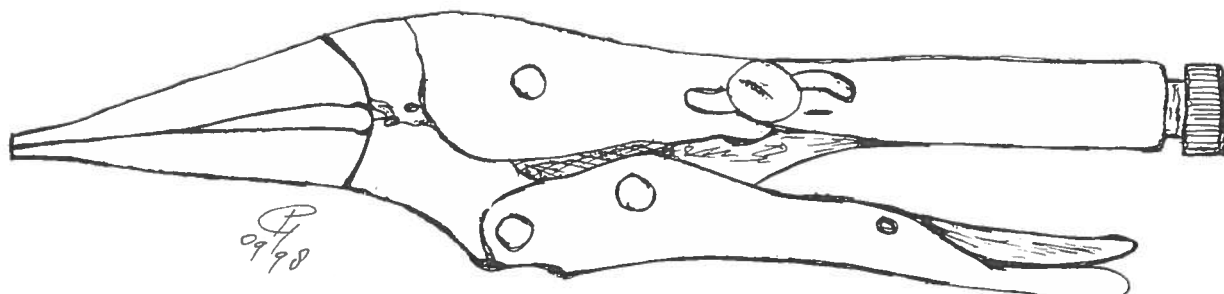
Alles bij elkaar dus wederom een geslaagde dag knopoleggie. Er is nog helemaal niets afgesproken voor een follow up, maar eenieder die wat over welk knoopaspekt dan ook, voor een motiveerbaar altijd-laaiend enthousiaste toehoorderschare, wil vertellen is van harte welkom om dat te doen. Neem wel even contact op met Jan Hoefnagel die de bijeenkomsten in de tjalk organiseert en koordineert. Zijn nummer is 078-6146002.

Knoop Tips Willy Willaert (Bornem)

Hier is nog een adres van een winkel in het Antwerpse. Hij heeft ook ouderwetse (antieke) gereedschappen te koop (zeer duur) voor het leggen van knopen en andere scheepsbenodigdheden. Hij heeft ook een vrij grote keuze in touwen.

LANDTMETERS NV
Yachting & Sailmakers
THE NAVAL STORE SINCE 1938
NASSAUSTRAT 14
B-2000 ANTWERPEN
TEL. (03) 233 31 31
FAX (03) 233 62 33

Ik heb mij nog een vicegriptang met lange bek aangeschaft om dikkere touw dan 3mm samen te klemmen. Met mijn medische Kochertang kon ik maar tot 3mm klemmen. Handig ding!

Tijdens mijn vakantie ben ik in het zuiden van Cajarc (bij Figeac) niet ver van Toulouse naar een tentoonstelling geweest van een vrouw, Pierrette Bloch. Zij maakt een reeks Halve Knopen in paardehaar op een horizontale nylon lijn. Op zich niets bijzonders, maar zij werkt met een soort van ritmes in haar knopen, hetgeen dit heel speciaal maakt. Als je de achtergrond ervan kent begrijp je er meer van, vooral als je haar handschrift ziet.

De Jaarlijkse Aanvulling Op De Nederlandstalige Knoopbibliografie

Met dank aan Gerit de Zeeuw, curator van het schelpenmuseum te Zaamslag, en Gerrit Doeksen (Midsland) voor een aantal van de hier aangevoerde knoop_materiaal_bronnen.

Wout **Bareman**: 'Die Knopen zitten in je genen', artikel in de *Provinciale Zeeuwse Courant*. Tentoonstelling over knopen en schiemanswerk in het Breskensse visserijmuseum. Zie ook KK6. (Dit artikel is mogelijk ook geplaatst in het binnenvaartblad *Schuttevaer*).

B. Th. **Brondgeest**: 'Eenige der belangrijkste knopen en splitsen', in *Het Indische boek der zee*, G. Kolff & Co, Batavia, Weltevreden, Leiden 1925, tweede druk 1927. Blzn.220-224.

Henriëtte **Beukers**: 'Terschellinger gespekte matten'. Een artikel dat verschenen is in het blad *Handwerk zonder grenzen*, nr.2, 1988, april, blzn.57-62.

Tijs van den **Boomen**: 'High-tech-macramé', *Intermediair*, 1997, 33ste jrg, nr.11. (Zie KK10).

Geoffrey **Budworth**: *Knopen (voor Visseren en varens-gasten, voor klimmers en kampeers, voor grotverkenneren en goochelaars)*, Könemann Verlagsgesellschaft mbH, Keulen, 1997, ISBN 3-8290-0337-4, Bibliografie, register, 160 pagina's, duidelijke tekeningen en uitleg.

Marc **Chavannes**: 'Kunstenaars met het aangetrokken touw', *NRC Handelsblad*, maandag 4 augustus 1986, Achterpagina. Reportage van de op 21 juni 1986 gehouden IGKT 'Knotting Extravaganza' in Charlton House te Londen. Zie ook KK13.

B.R. **Feis**: 'Vijf eeuwen touwfabricage in Oudewater'. *Heemtijdinghen*, 1980, 16de jrg, nr.1.

Pieter van de **Griend**: 'Workshop vissersknopen en Schiemanswerk in Breskens', artikel dat verschenen is in het *Zeeuws-Vlaams Advertentieblad*, juli 1998. Zie KK8 blz. 5.

Floris **Hin**: *Het Knopenboekje*, werkje dat 42 pagina's telt, geïllustreerd door Frank de Man. Toegevoegd aan het kleurrijke zeilersblad *Nautique*, juli 1997.

Marianne **Klop-Postma**: *Mizuhikidraad als versiering* Canteleer de Bildt, Canteleer Hobbywijzer 96 eerste druk 1992, ISBN 90-213-2046-0. Recensie in KK15, blz 3.

Peter **Lobs**: *Praktijkboek Zeevissen*, Atrium in opdracht van ICOB Alphen aan de Rijn, 1989 Trendbook international bv, Wormer, ISBN 90-6113-775-6. Een sectie over 'Vissersknopen' op blzn.114-119, paragraaf "onderlijnen".

Jeroen **Verhoog** en Hans **Warmerdam**: *450 Jaar In Touw (Touwfabriek G. van der Lee b.v. 1545-1995)*, ISBN 90-74640-09-5, 1995. Bibliografie en bronnen, geïllustreerd met z/w fotografie, 24 pagina's. Een jubileum uitgave over de touwfabriek van G.v.d. Lee te Oudewater.

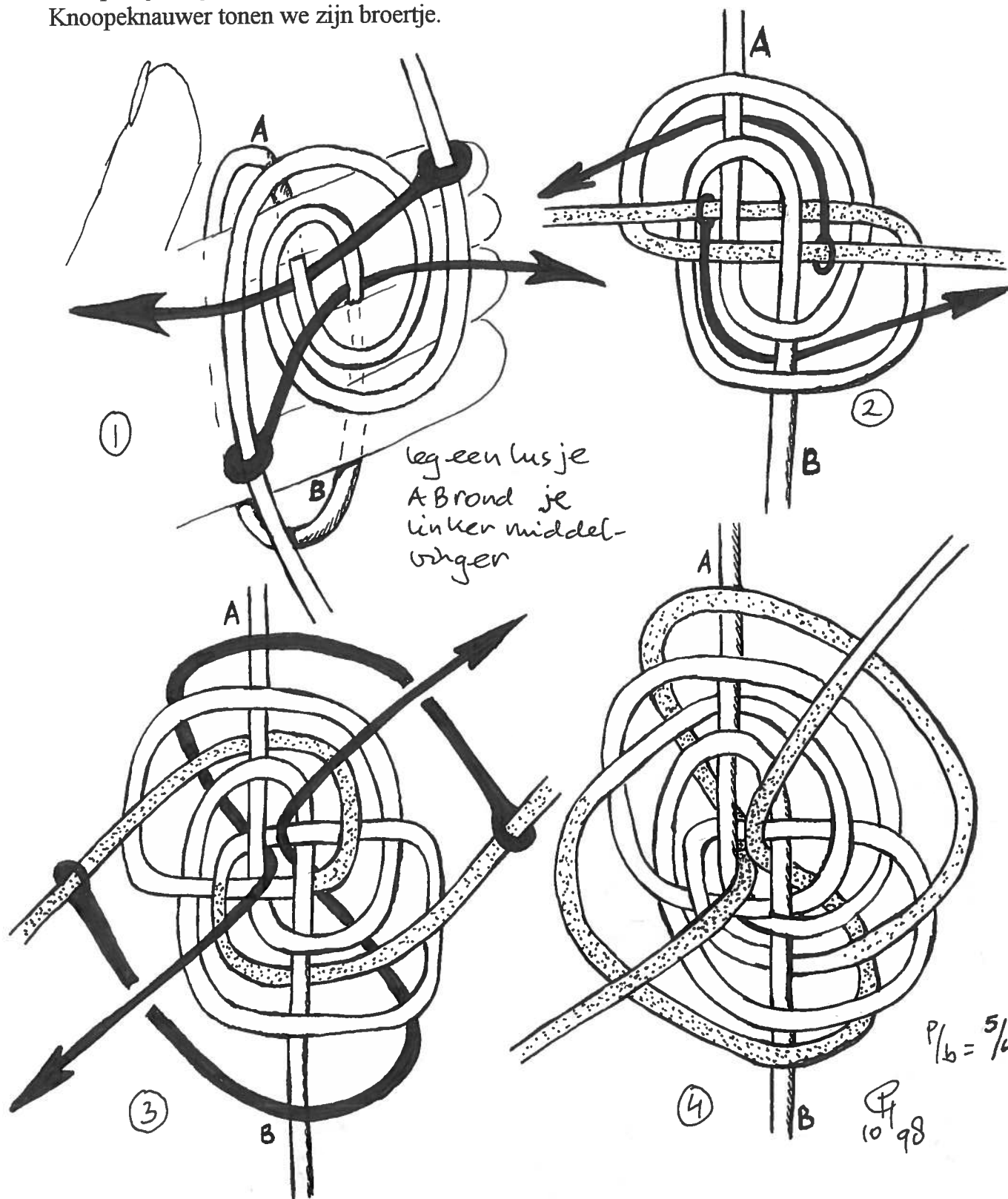
Al negentig jaren touw van N.V. De Goudsche Machinale Garensponnerij, Gouda 1951.

Touwverbindingen. Eerste uitgave 1967. Derde druk uitgegeven door de vereniging 'De Nederlandse Padvinders', (zeestraat 76, s'Gravenhage). Ongewijzigde vierde herdruk in 1975 door Scouting Nederland, Stadsring 139, Amersfoort. Boekje van 64 pagina's. Bevat informatie over allerlei soorten knopen zoals die in de padvinderij gebruikt worden.

Viva, "Zij hebben 't gemaakt! (Die aparte bank, die design-kapstok, die stoelen van touw)", nr.45, 3-9 november 1997, blzn.34-35. Artikel over o.a. de geknoopte stoel van M. Wanders (KK10).

Een Chinees Fluitkoord Knoopje (1/2)

Soms kom je weleens wat tegen. Zo ook dit fluitkoord knoopje (wat een rotvertaling van een *Lanyard Knot*...). Helaas kan ik je de naam van de schrijver van het werkje, noch de titel ervan geven, want ik kan het zelf ook niet lezen! Wat dat betreft hebben knoopboeken iets gemeen met een andere vorm van voor sommigen aanstootgevende ***** grafische werken. Afijn, maar je kunt plaatjes kijken en zo ben ik dan ook aan onderstaand knoopje gekomen. In een volgende Knoopeknauwer tonen we zijn broertje.

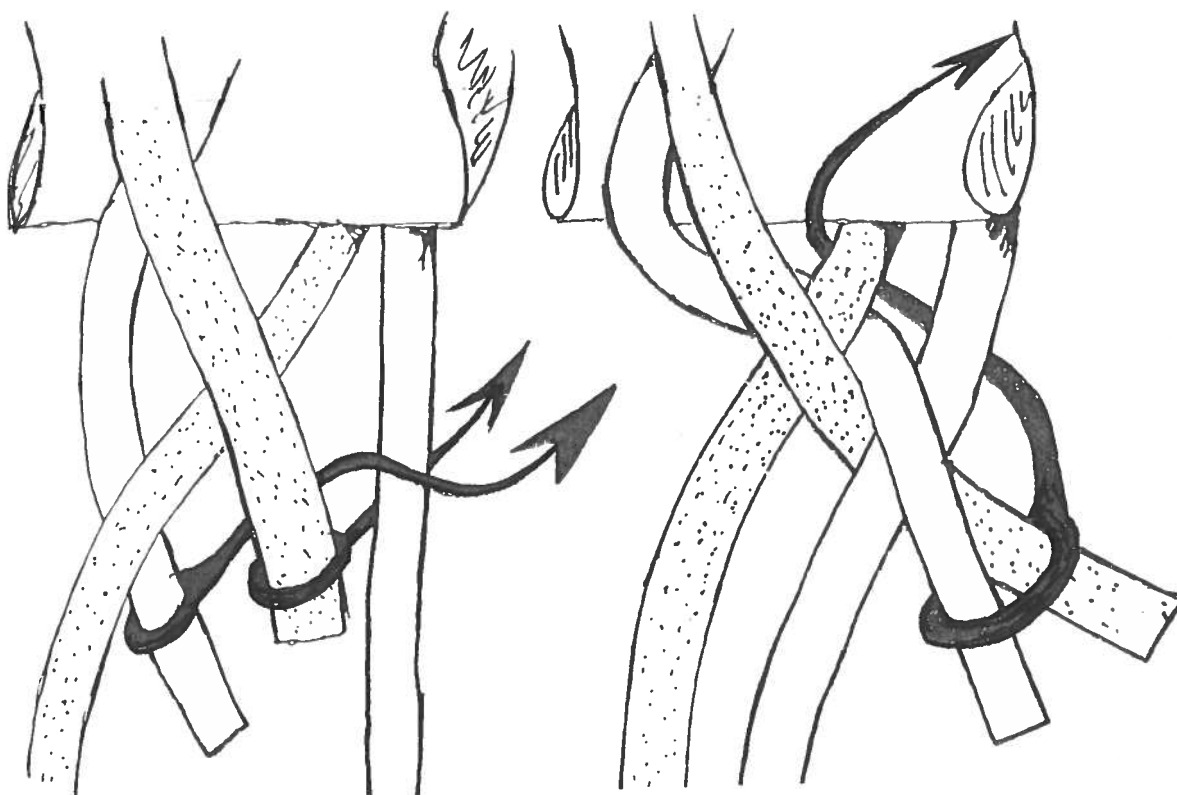
De Errata Lijst

Zoals beloofd zouden we een errata list over de voorgaande 14 Knooeknauwertjes publiceren. In het volgende gebruiken we de notatie ^ en _ voor het aangeven van het regeltal ten opzichte van respectievelijk de boven marge, danwel ondermarge. Een handige tip is misschien het kopiëren van deze pagina's en de plaatjes op de gewraakte fouten te plakken.

KK7, blz14_9: In het algoritme van een Spaanse Ringknoop.

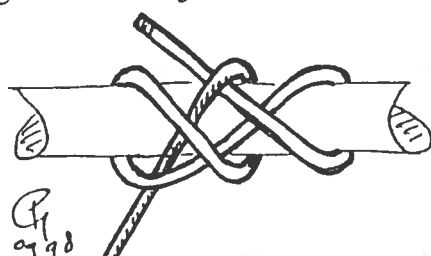
Stap 3: $L \rightarrow R$ vrij en stap 5: $L \rightarrow R$ o.

KK8, blz21: De tekeningen van de Ashley Knoop á la Tom Ryan.

KK9, blz.6_10: ISBN nummer van *Het Vuurtoren Knoopje* is ISBN 87-983985-3-9

KK13, blz.20: Het Ton Knoopje kan met een $p/b = 7/6$, maar ook met een $P/B = 9/6$ worden afgesloten. In het eerste geval kun je slechts een 2-pass Headhunter kodering hebben (U2-O2-U2) in het tweede geval een 2-pass Gaucho kodering (U2-O2-U2-O2). In beide gevallen kun je een Casa kodering hebben (U-O-U-O...).

KK14, blz.1: Het plaatje van de Boa Konstriktor Steek van Jochim en Volkmar heeft een verkeerde kruising. Het juiste plaatje staat hiernaast:

KK14, blz.9: Je hoeft het Odilia Knoopje niet binnenste buiten te keren. De tekeningen zijn in tegenstelling tot die van het Thirza Knoopje (KK10, blzn.12-14) niet binnenste buiten getekend. Bemerkt overigens dat alle half-cycles niet precies in-fase volgen.

KK13, blzn 4-7: Het bergbeklimmers artikel was een vertaling vanuit het Duits. Naar aanleiding van de nogal gehaaste vrije vertaling ervan heeft de schrijver een aantal engelstalige opmerkingen ingestuurd. Die text wordt hier gegeven:

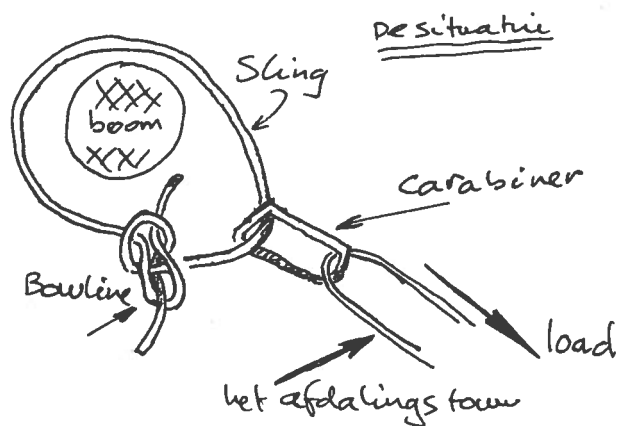
Blz. 4_3: "Zijn Aanbindknoop, een *gezeerde* Achtknoop, was losgekomen." *There was no security knot after the fig. of 8 knot. The term "gesteekt" means in the language of German climbers that the knot is made in a way similar to the technique which is used if one works with a needle. If you cannot translate the term, I would suggest to write "een Achtknoop".*

Blz. 4_2: "Pitt Schubert van de *DAV-reddingsmaatschappij* noemt...". *Schubert is no rescue man. He is the leader of the safety research group in the German Alpine Club. This group has the name "Sicherheitskreis im Deutschen Alpenverein."*

Blz. 5. Text Fig.3: *De Achtknoop met een in een verkeerde lus ingehaakte karabijn.*

Blz. 5_4: Klimtuin in plaats van klimtuim.

Blz. 5_2: "Deze knoop neigt naar *kapseizen* hetgeen dit faalttype.." *The knot has a tendency to come untied. The knot doesn't remain tight. This is the problem here.*

Blz. 6^8: "Daar werd de Bulinknoop gebruikt in een *afdalingsstouw*". *The bowline was used to make a sling. In the sling was a karabiner, and in the karabiner the abseilrope:*

Blz. 6_8: "In de praktijk kan een aanbindknoop *kapseizen*". *In this case here the problem was that the knot came untied because of the dangerous kind of pulling on the knot.*

Blz. 6_8: "De schrijver testte de *gekapseizde* versie in een bergtouw..". *I didn't test a capsized version of the knot. I tested a knot which wasn't quite tight, and that in a climbing rope which was slippery and stiff. This properties of the rope are important in the matter.*

Blz. 6_5: "...uit de Duitstalige *leerboeken* verbannen". *bergbeklimmers*

Blz. 7^4: "...een Aanbindknoop die niet naar *kapseizen* neigt en...". *The problem wasn't capsizing, as said above, but the tendency of some knots not to remain tight.*

Blz. 7^8: "Speciaal in *de bergsport*, waar vallen vaak voorkom en,...". *"bergsport" would include all activities of climbers or mountaineers. "Sports climbing" is the right word. "Sports climbing" is the name of modern climbing style which is preferred by young people now. In this style it is usual to climb on the real limit, and this causes the big number of falls.*

Over de Wet Der Grootste Gemeenschappelijke Deler En Reguliere Knopen

Als je wel eens een enkelstrengig Turks Knoopje gemaakt hebt, dan moet het opgevallen zijn dat je letterlijk gebonden bent aan bepaalde dimensies van die knoopklasse. Je kunt bijvoorbeeld wel een enkelstrengige Turkse Knoop maken met 5 parten en 4 bochten, maar een met 5 parten en 5 bochten kan weer niet. Het is al geruime tijd bekend dat er een relatie bestaat tussen partental, aangegeven door de letter p , en bochtental, aangegeven door de letter b , die bepaalt hoeveel strengen benodigd zijn om een p/b Turkse Knoop te maken. Clifford Ashley presenteert in het grootste knopenboek aller tijden een tabel waarin men kan opzoeken welke enkelstrengige Turkse Knopen mogelijk zijn binnen een partental van 1 tot 40 en een bochtental van 1 tot 24 [1, blz. 233]. Die tabel is voor de meeste klusjes misschien toereikend, maar stelt niet welke Turkse Knopen met, zeg, 43 parten enkelstrengig zijn. Het antwoord op méér dan die vraag zelfs wordt gegeven door de zogenaamde Wet van de Grootste Gemeenschappelijke Deler (ggd). Die wet wordt door o.a. Clifford Ashley [1, p233] en Bruce Grant [3, p440] geformuleerd, maar ze geven er geen van beiden een geldig bewijs voor. We hebben gezien dat Henry North Grant Bushby aan het begin van deze eeuw getracht heeft om de ggd-wet te bewijzen, maar niet erg overtuigend was [KK9]. Hier wil ik die wet eens onder de loupe nemen en er een eenvoudig bewijs voor leveren.

Laat eens zien wat de ggd-wet der Reguliere Knopen (RK) ons precies vertelt. We nemen daartoe de formulering zoals die in Ashley's boek voorkomt [1, p233]:

A [Turk's Head] knot of one string is impossible in which the number of parts and the number of bights have a common divisor [greater than 1].

Met andere woorden; als het partental p en bochtental b een ggd hebben die groter is dan 1, dan vereist de Turkse Knoop, want daaraan refereert Ashley, méér dan één streng om te maken (zonder valsspelen!). Een iets bruikbaarere formulering van diezelfde wet is dat:

het aantal componenten dat in een Reguliere Knoop voorkomt is gelijk aan de grootste gemeenschappelijke deler van het partental p en bochtental b .

Wat betekent dat? Waarom "Reguliere Knopen" in plaats van "Turkse Knopen"? Wat zijn grootste gemeenschappelijke delers? Hebben ze iets met de GG&GD te maken? De laatste vraag heeft een kort ontkennend antwoord. De overige nemen we in omgekeerde volgorde.

Wat zijn ggd's? Stel je hebt een Turkse Knoop van 3 parten en 5 bochten. Zoals bekend kan die met 1 streng gemaakt worden. De ggd-wet stelt dat je eerst op zoek moet naar de delers van p en b . Daar het partental p gelijk is aan priemgetal 5 heb je slechts 1 en 5 als delers. Het bochtental b is gelijk aan 3, hetgeen ook een priemgetal is, nu slechts deelbaar door 1 en 3. Duidelijk is dat de delers, die p en b in dit geval gemeenschappelijk hebben, slechts uit het getalletje 1 bestaat. M.a.w. je Turkse Knoop van 3 parten en 5 bochten telt slechts 1 component en kan dus met 1 enkel touwtje gemaakt worden (Fig. 1).

Het zal je wel opgevallen zijn dat als je (onderling verschillende) priemgetallen kiest voor het parten- en bochtental, je resulterende knoop enkelstrengig zal zijn. Een **priemgetal** is een getal dat slechts 1 en zichzelf als delers heeft. Voorbeelden zijn: 1,2,3,5,7,11,13,17,19,23,.....

Stel je wilt een Turkse Knoop van 16 parten en 12 bochten binden. Hoeveel touwtjes heb je dan nodig om die knoop te maken? Partental p is gelijk aan 16 en dat getal heeft de navolgende delers: 1,2,4,8 en 16 en is dus geen priemgetal. Bochtental b is gelijk aan 12 en dat getal heeft de navolgende delers: 1,2,3,4,6 en 12 en is eveneens geen priemgetal. Hier is de ggd gelijk aan 4, want 1 en 2 zijn kleiner en na 4 hebben de getallen 12 en 16 geen delers meer gemeenschappelijk. Bijgevolg is 4 dus de *grootste* gemeenschappelijke deler. Met andere woorden: ons reguliere raster zal 4 componenten tellen. Kleur ze maar eens in Fig.2.

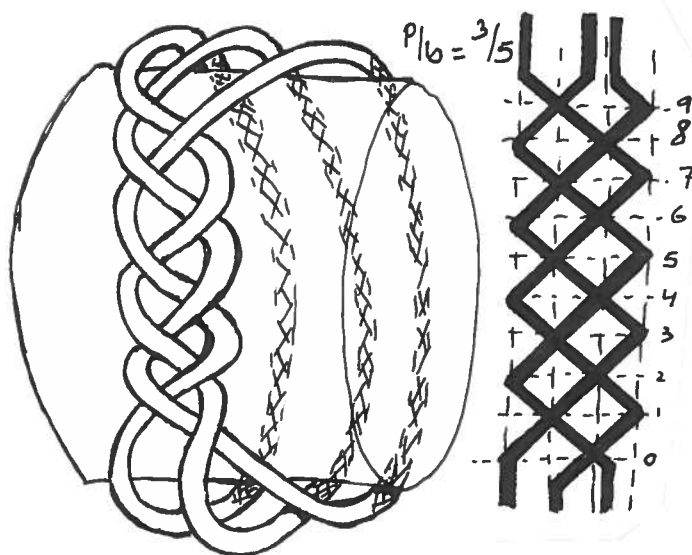

Fig.1

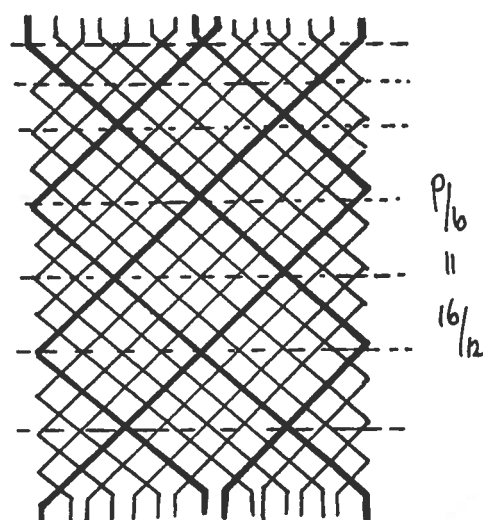

Fig.2

De vraag werpt zich op hoe men de ggd-wet kan bewijzen? We nemen ons uitgangspunt in de rasterdiagrammen der Reguliere Knopen. We willen graag bepaalde zaken in een willekeurige RK kunnen tellen. Dat doen we door een coördinatenstelsel op het reguliere raster aan te brengen. We laten met iedere kruising van het raster een knooppunt van ons coördinatenstelsel samenvallen. Bovendien zullen we de oorsprong (0,0) van ons assenstelsel met de meest linkse en tevens meest laagst gelegen bocht van het reguliere raster overeen laten komen. Op deze manier krijgen we een stelsel dat langs de horizontale as p eenheden en langs de verticale as $2b$ eenheden telt.

Gewoonlijk vang je het maken van een RK bij de bocht die helemaal links onderin je rasterdiagram zit aan. Die bocht hebben we de oorsprong (0,0) in ons assenstelsel gemaakt. Je werkt op de eerste stap van links naar rechts en van onder naar boven toe. Een dergelijke "stap" noemt men ook wel eens een *half-cycle*. De tweede half-cycle gaat van rechts naar links wederom naar boven toe. In zo'n rasterdiagram zie je dat je op elke half-cycle precies $(p-1)$ kruisingen maakt. Dat wil zeggen: het pad dat je volgt kruist zo vaak een andere streng als het aantal parten verminderd met een groot is.

Bemerk, omdat je in de oorspong start, d.w.z het punt door de coördinaten $(0,0)$ weergegeven, je eerstvolgende rechterbocht zich op positie (p,p) bevindt. De eerst daaropvolgende linkerbocht zit op $(0,2p)$. Dat gaat zo door met de coördinaatparen $(p,3p)$, $(p,5p)$, etc op de van links naar rechtsgaande half-cycles. De bezochte linkerbochten hebben de coördinaatparen $(0,4p)$, $(0,6p)$, etc. Dat is allemaal leuk en aardig zolang p kleiner is dan b , want dan kunnen we de getallen p , $2p$, $3p$, etc nog langs de verticale as terugvinden. Wat is het geval als p nu eens groter of gelijk is dan tweemaal b ? In dat geval hebben we wat zogenaamde klok-aritmetiek nodig om de coördinaten van de linker- en rechterbochten terug te kunnen rekenen. Klok-aritmetiek noemt men in de wiskunde modulaire aritmetiek.

Wat is klok-aritmetiek? Beschouw eens een klok met een gewone 12-uurs wijzerplaat. Als je om 3 uur op een dergelijke klok koekeloert, weet je dat het 15 uur later geen 18 uur, maar 6 uur is. In dit geval heb je (onbewust) modulaire aritmetiek toegepast. Men zegt dat bij een klok de **modulus** 12 is. Je kijkt bij modulaire aritmetiek dus in principe naar de rest die overblijft na een deling door de modulus. Eenzelfde principe doet zich gelden bij RK. Hier is de modulus doch gelijk aan $2b$.

Waarom hebben we dat coördinatenstelsel en die modulaire aritmetiek nodig? Stel je hebt een willekeurige RK van p parten en b bochten. Die knoop kan uit één of meerdere componenten bestaan. Neem aan dat je geen idee hebt hoeveel componenten je RK telt. Ga er echter van uit dat het werkende part van een willekeurige component in je RK x keer rond de cylinder gaat en dat een dergelijke component y bochten telt. Laten we nu eens ons coördinaten stelsel gebruiken.

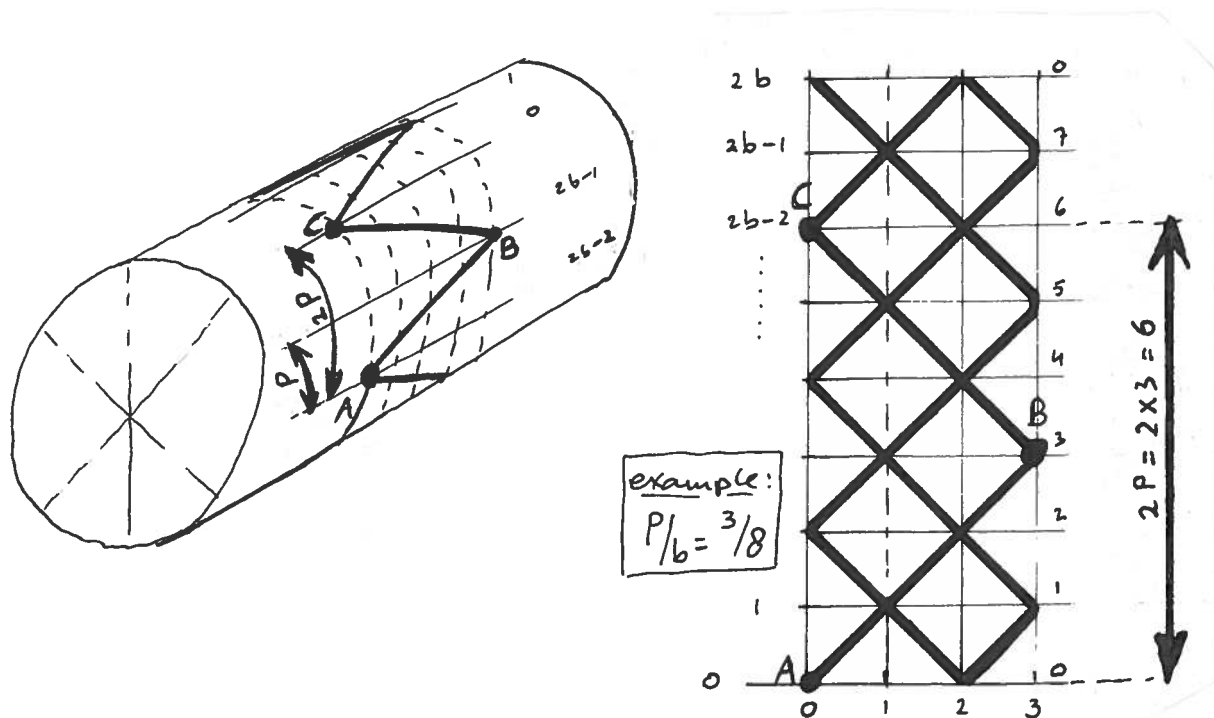

Fig.3 Booglengtes langs de cylinder en afstanden in het assenstelsel

Omdat de werkende part in de komponent x keer rond de cylinder reist wordt er een boogafstand afgelegd die gelijk is aan x keer de omtrek van de cylinder. De totale afstand kun je direkt bepalen aan de hand van je rasterdiagram: $2bx$. Omdat je komponent y keer een *hele* cycle uitvoert, kun je in dit geval eveneens de boogafstand bepalen die afgelegd wordt. Die is gelijk aan y keer de boogafstand tussen twee achtereenvolgens bezochte linker (danwel rechter-) bochten (bijv. bochten A en C in Fig.3). De totale afstand kun je ook bepalen aan de hand van je rasterdiagram: $2py$. Omdat de reis rond de cylinder in beide gevallen even lang moet zijn, geldt dat $2py = 2bx$. Met andere woorden:

$$py = bx$$

Die gelijkheid tussen produkten kun je omschrijven naar een gelijkheid tussen twee breuken waar we iets meer aan hebben:

$$\frac{y}{x} = \frac{b}{p}$$

Hieraan kun je direkt een aantal zaken aflezen. Allereerst geeft de breuk y/x een indicatie van je RK komponent's "grootte". Ten tweede zie je dat als p en b géén delers gemeenschappelijk hebben, dat er precies één komponent bestaat die "even groot" is als de oorspronkelijke p/b RK. Je kunt immers niets in de rechterbreuk wegstrepen. De enige komponent die je RK telt is daarmee even groot als je hele RK. M.a.w. $x=p$ en $y=b$. Ten slotte; als p en b wél delers gemeenschappelijk hebben, dan is de "grootte van de komponent" te bepalen na het tegen elkaar wegstrepen van die gemeenschappelijke delers in de rechterbreuk. Om precies te zijn vallen alle gemeenschappelijke factoren in p en b tegen elkaar weg. Er blijft een indicatie over die het parten- en bochtental van de komponent weergeeft. Het product van alle weg te strepen gemeenschappelijke faktoren is uiteraard niets anders dan de grootste gemeenschappelijke deler van p en b ; een maat voor het aantal komponenten in je RK.

Er zijn vele verschillende bewijzen voor de ggd-wet te bedenken. Er is een fraai geometrisch bewijs geleverd door prof. Turner [4]. Hij toont aan dat als $\text{ggd}(p,b) = 1$ daaruit noodzakelijkerwijs moet voortvloeien dat je RK enkelstrengig moet zijn. Een extreem kort bewijs staat in [5, p19], maar vergt meer wiskundekennis dan hier verondersteld.

Bibliografie

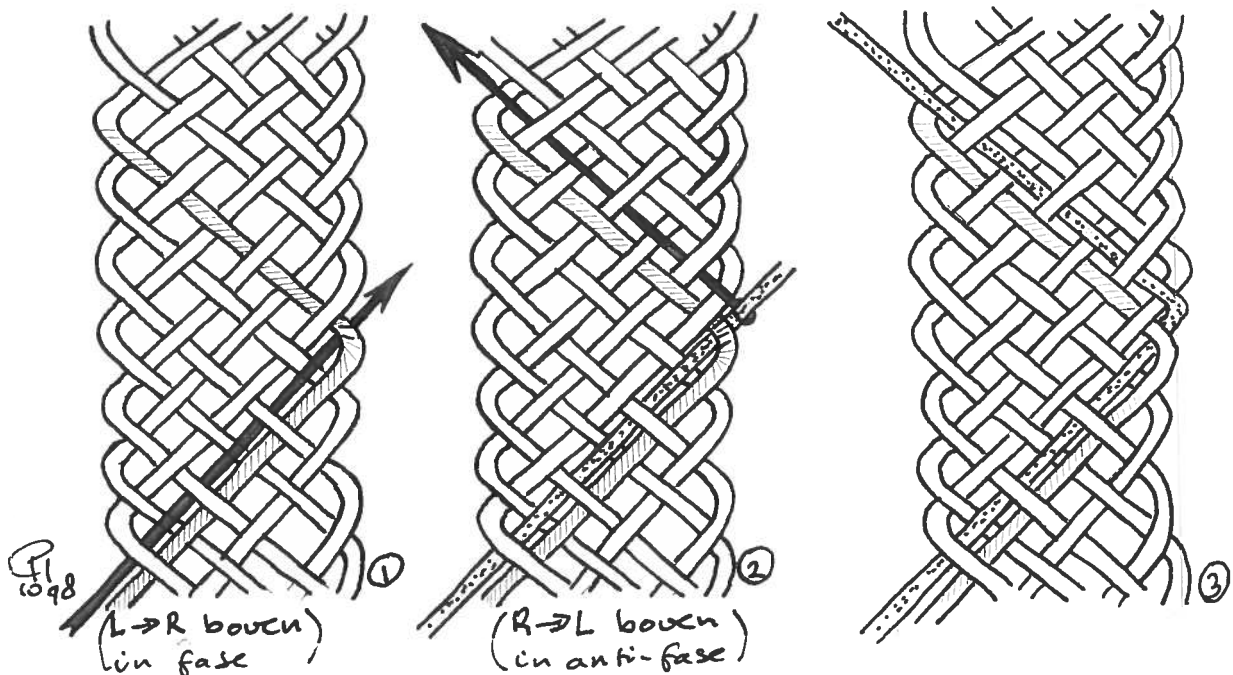
- [1] C.W Ashley: *The Ashley Book of Knots*, Faber & Faber, London, 1977, ISBN 0-571-09659-X.
- [2] H.N.G Bushby: *Notes on Knots*, manuscript in the Mariner's Museum te Newport News, Virginia USA. Zie KK9 voor verdere informatie.
- [3] B. Grant: *Encyclopedia of rawhide and leatherbraiding*, Centreville, 1972, Cornell Maritime Press, ISBN 0-87033-161-2, 1972.
- [4] J.C Turner en A.G Schaake: 'A proof of the law of the common divisor in braids', *Knotting Matters*, ISSN 0959-2881, vol.35, blzn. 6-11, 1991.
- [5] J.C Turner en A.G Schaake: Research report 165 (RR1/1), 1988, Dept. of maths & statistics, Waikato University, Hamilton New Zealand.

Het Sanna Knoopje (Een Dwarsliggertje)

Bij het Freya Knoopje in KK14 hadden we een fraaie simpele techniek gezien waarmee eenvoudig 2-pass haringgraat kodering op een willekeurige Casa gekodeerde **Reguliere Knoop (RK)** ingewoven kon worden. Je bent geneigd om te vragen of iets soortgelijks mogelijk is voor kolomgecodeerde weefsels? Helaas is dat niet zondermeer het geval.

Stel dat we op een willekeurige Casa gekodeerde RK een andere RK gaan inweven met een kontrasterende strengkleur. Er is een techniek waarbij je zo-goed-als 2-pass kolomgecodeerde weefsels krijgt. Hoezo? Zoe-goed-als?? Nou, omdat je twee p/b RK op elkaar inweeft krijg je een resulterende structuur met $2p$ parten en $2b$ bochten. Bij kolomgecodeerde RK is het aantal parten van belang. Iedere RK heeft namelijk één kruising minder dan het partental. Dat wil zeggen dat een dergelijk interweefsel van twee Reguliere Knopen dus $(2p-1)$ kruisingen heeft waarop je je kolomkodering kwijt kunt. Dat betekent dat alle Gaucho kodering als kandidaat zowiezo afvallen, want die hebben immers een *even* aantal kruisingen nodig en $(2p-1)$ is voor alle waarden van p hardstikke oneven. Om een Koppensnellerkodering te kunnen plaatsen moet je dus een oneven aantal passes hebben. Meer daarover bij het Lida Knoopje. Maar je kunt echter wel een zo-goed-als 2-pass kolomkodering produceren. Moet je opletten!

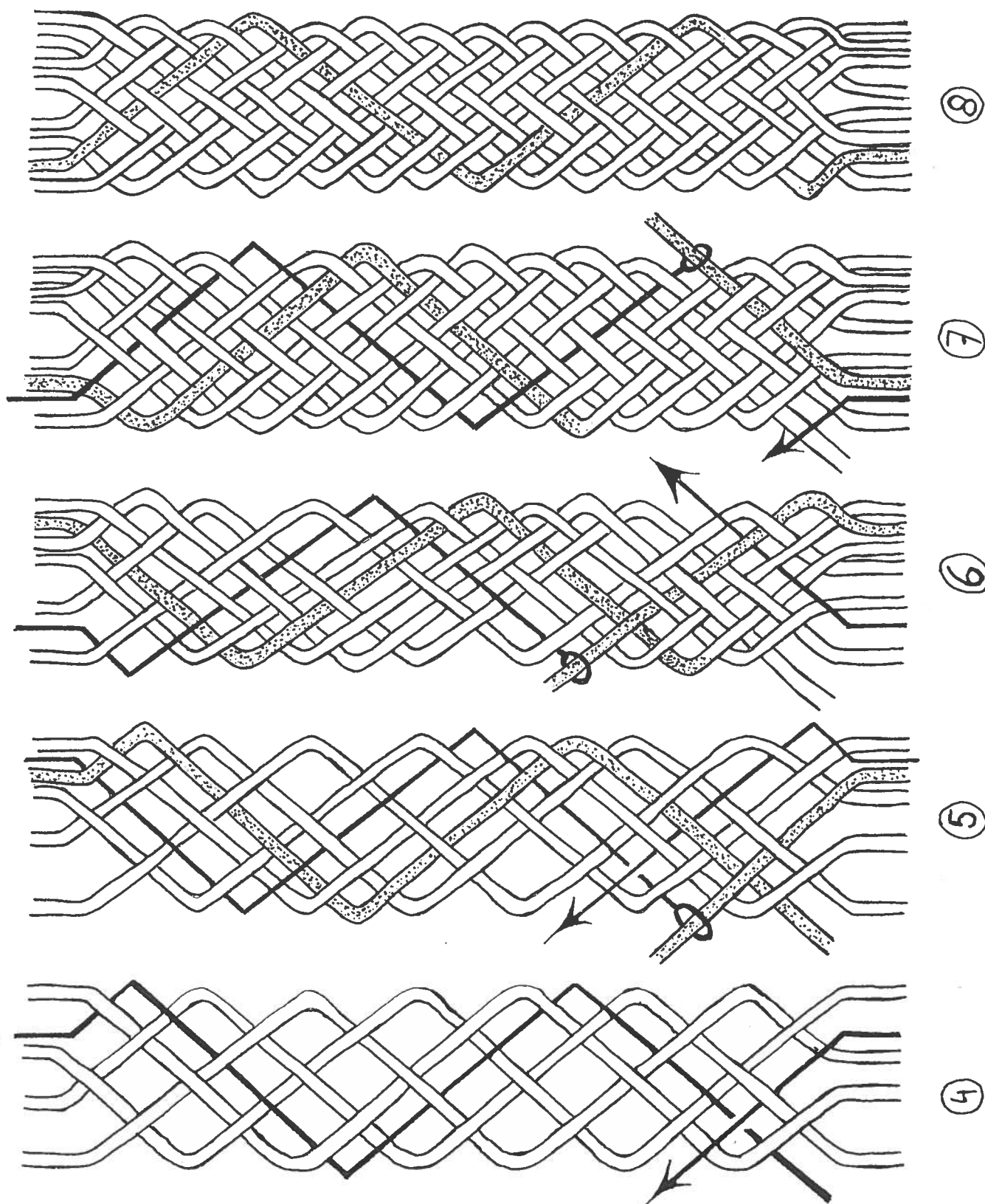
Ten eerste moet je op de van links naar rechtsgaande half-cycles **in fase** boven de streng blijven volgen (Fig.1). Ten tweede moet je op de van rechts naar linksgaande half-cycles **uit fase** boven de streng blijven volgen (Fig.2). *Uit fase* wordt ook **anti-fase** genoemd.

Ten derde een tweeledige gedragsregel die je moet toepassen iedere keer dat je werkende streng op zijn pad een paar ontmoet dat uit één oorspronkelijke en één kontrasterende draad bestaat. Op de van links naar rechtsgaande in-fase halfcycles moet je het paar niet splitsen. Op de van rechts

naar linksgaande anti-fase halfcycles met je het paar wel splitsen. Dat in tegenstelling tot de vergelijkbare regel bij de Freya- en de Odilia Knoop waar paren van kontrasterende kleur *altijd* gespleten moesten worden. Dit is in de figuren 4 tot en met 7 duidelijk weergegeven. Bemerkt dat als je een rand ontmoet, je gewoon doorweeft. Alsof er niets aan de hand is.

1095

Het Lida Knoopje

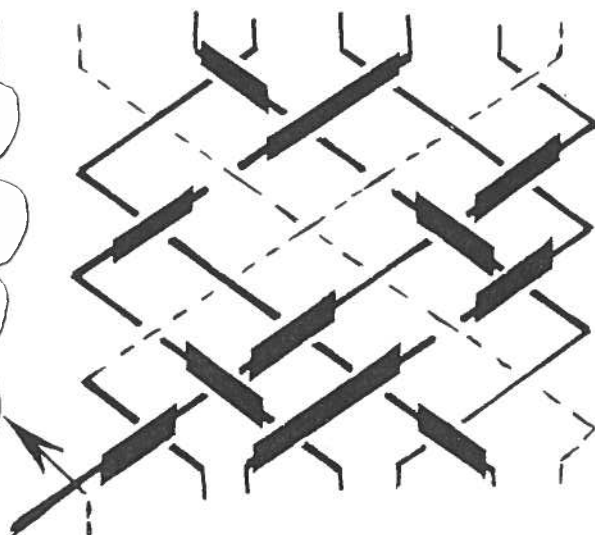
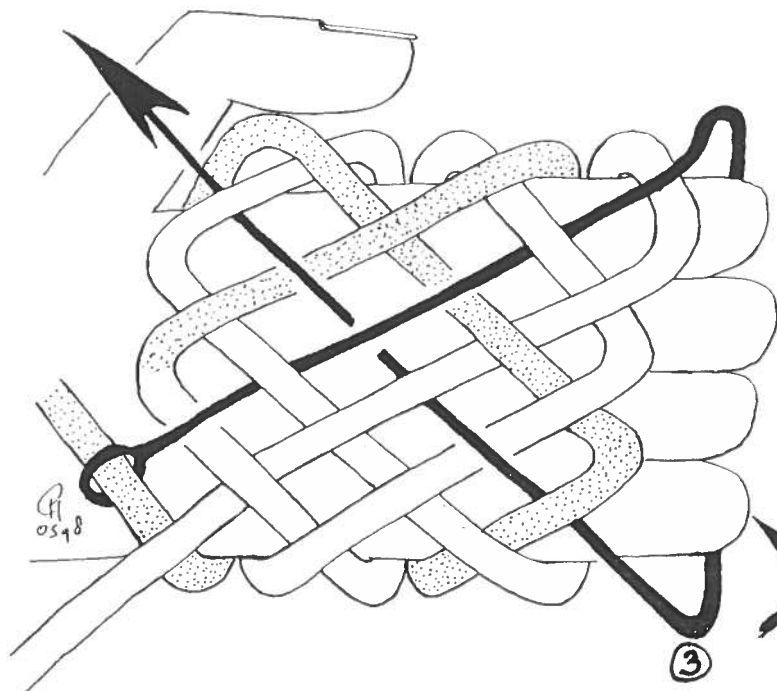
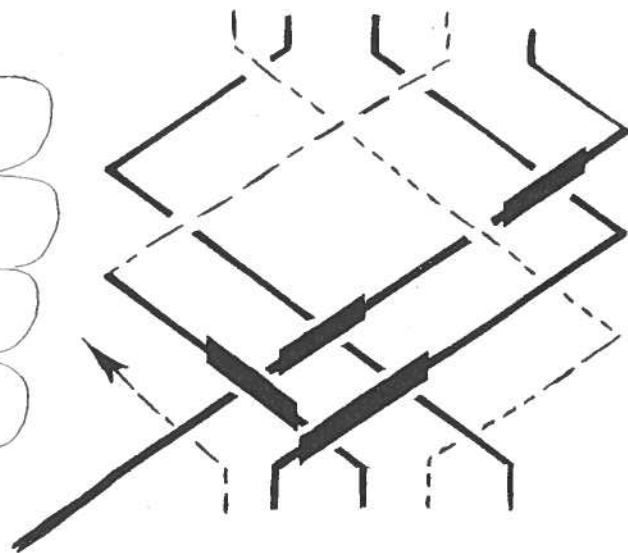
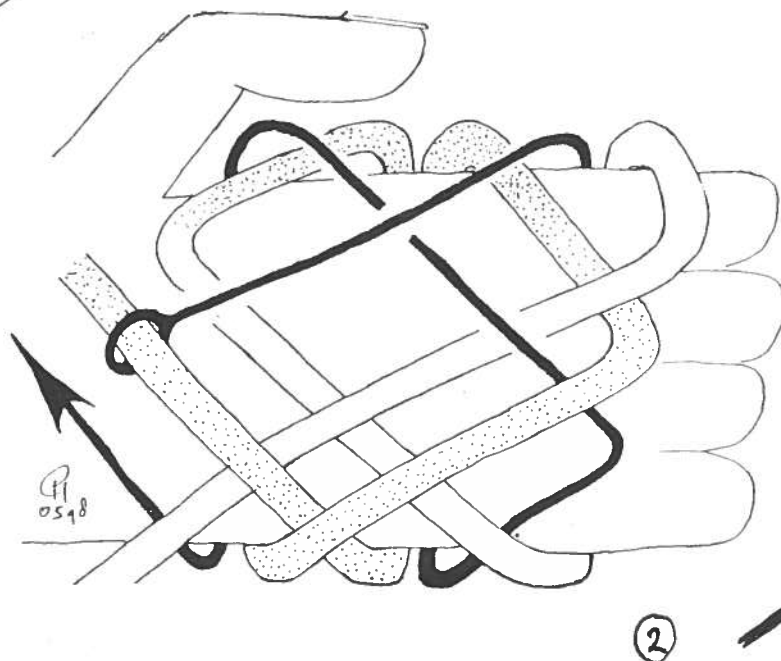
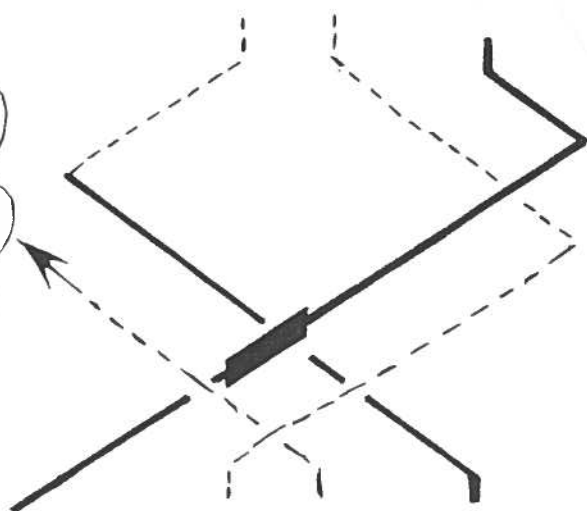
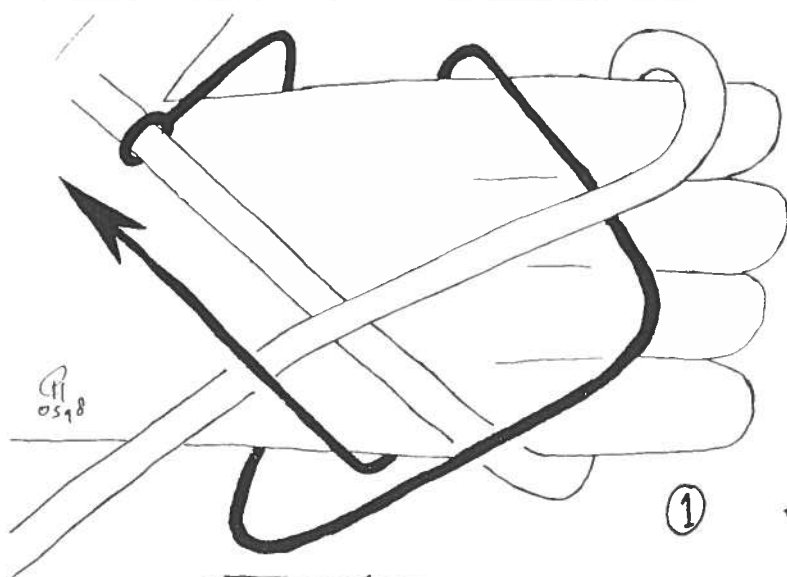
Why anyone should want to know the number of crossings in a Turk's Head [Knot] I do not know as it is almost a useless piece of information.
Amund Karner *On development of Turk's Heads*,
IGKT, London 1984, blz.4.

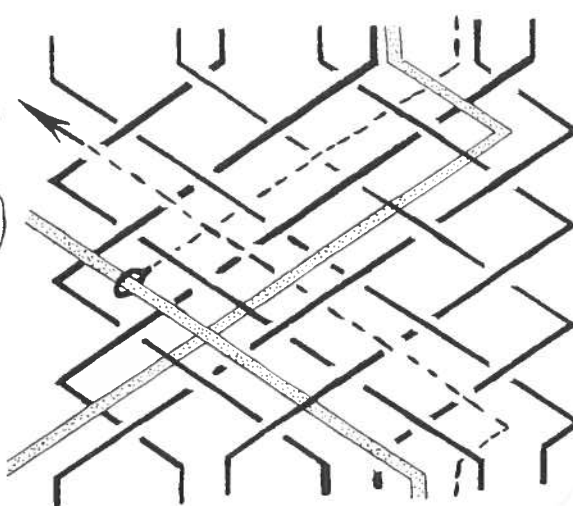
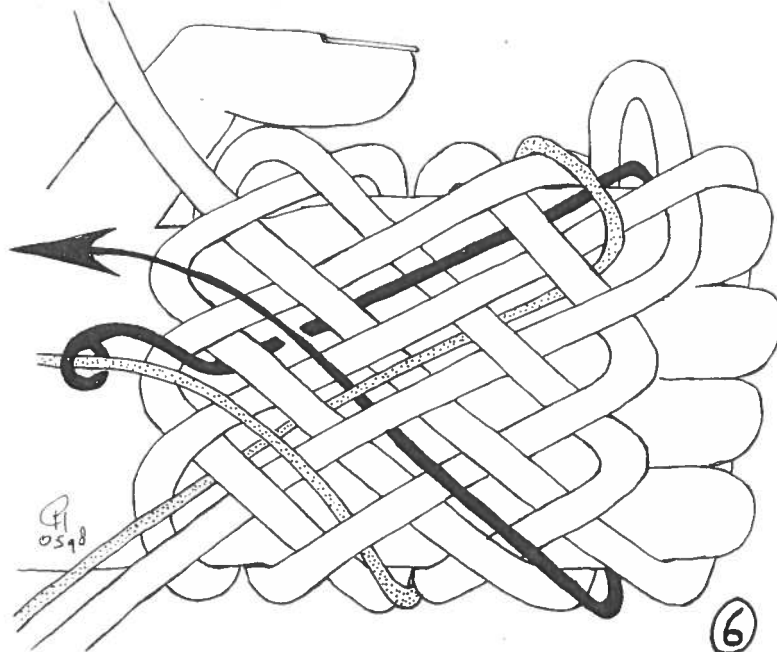
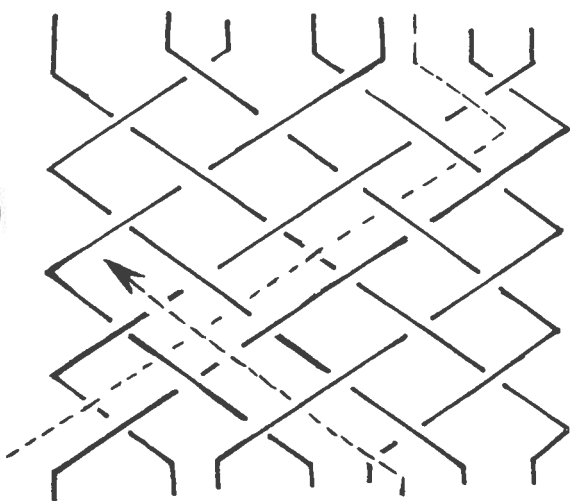
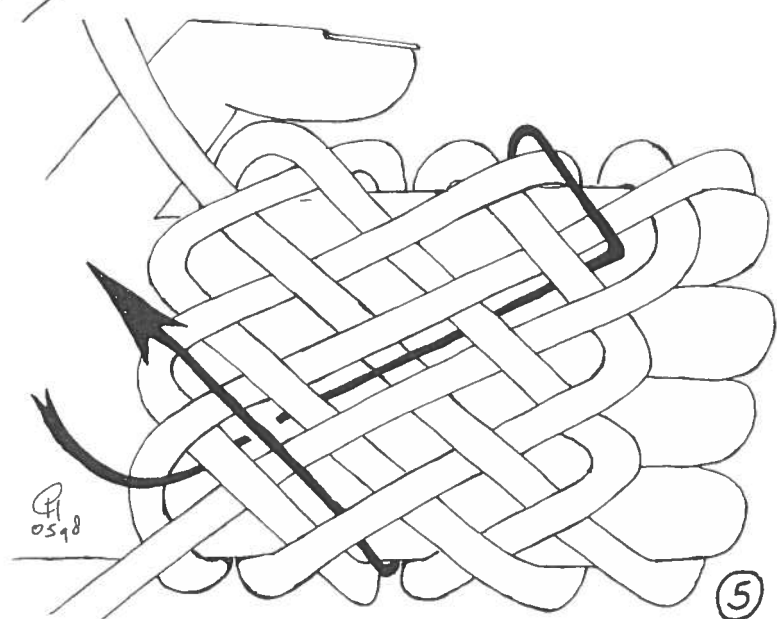
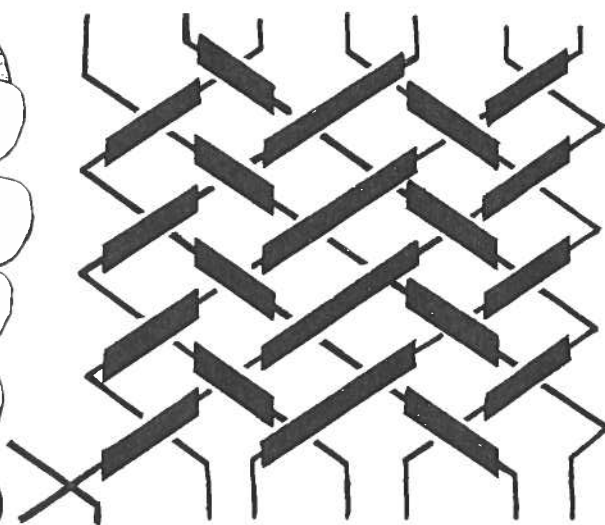
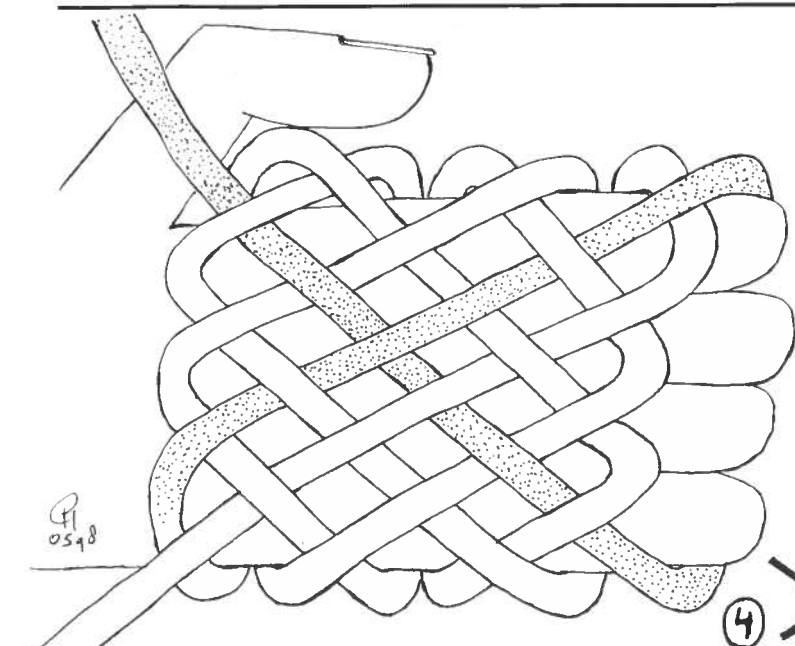
Tjah, ik was het in 1984 al niet met Amund Karner eens en ben het eigenlijk nog steeds met hem oneens. Ondertussen begrijp ik bovenstaande opmerking voor Casa gekodeerde Reguliere Knopen (RK) wel. In KK14 hadden we een techniek ontmoet om op twee willekeurige in elkaar gewoven p/b Casa gekodeerde RK 2-pass rijgecodeerd weefsel te produceren. Voor kolomgecodeerde weefsels is het een heel ander verhaal. Bovendien is het een saga waarbij het aantal kruisingen opeens een hele belangrijke rol gaat spelen.

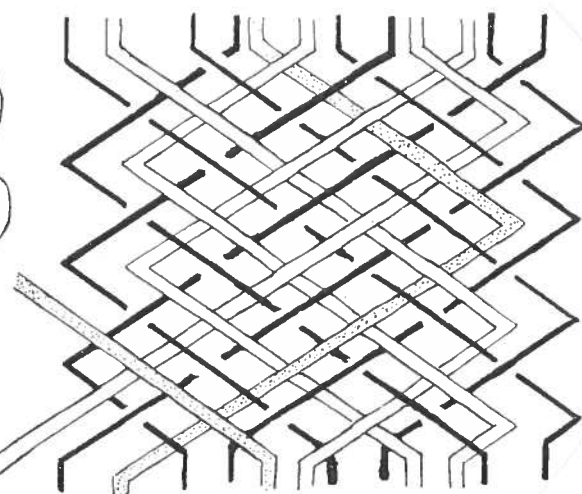
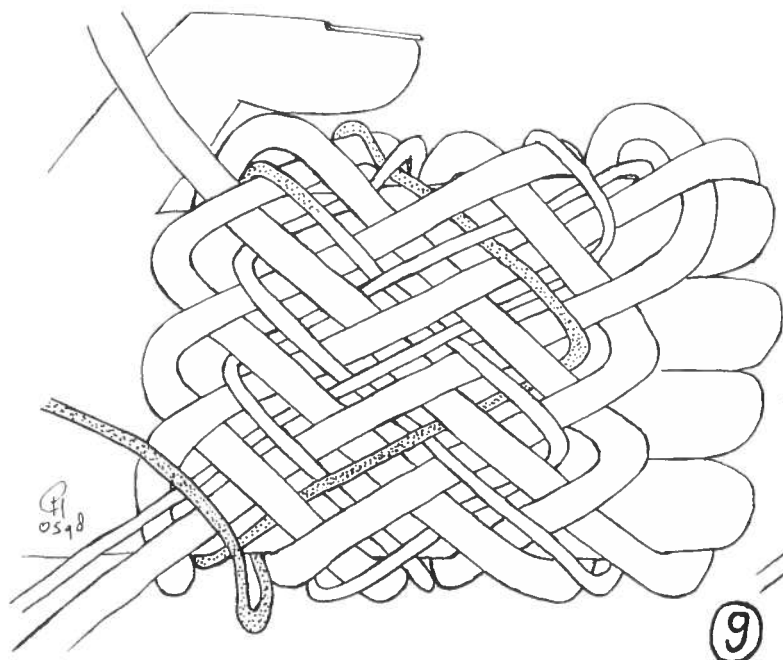
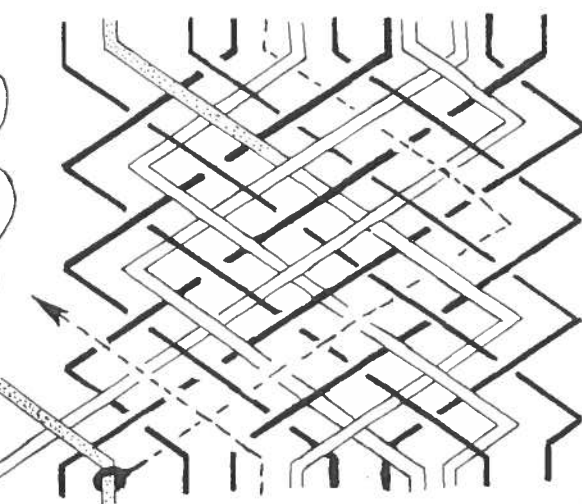
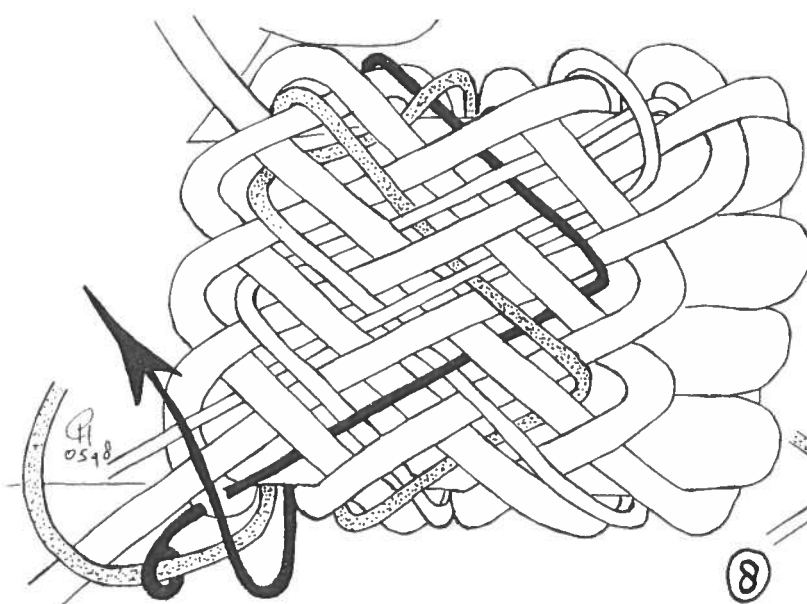
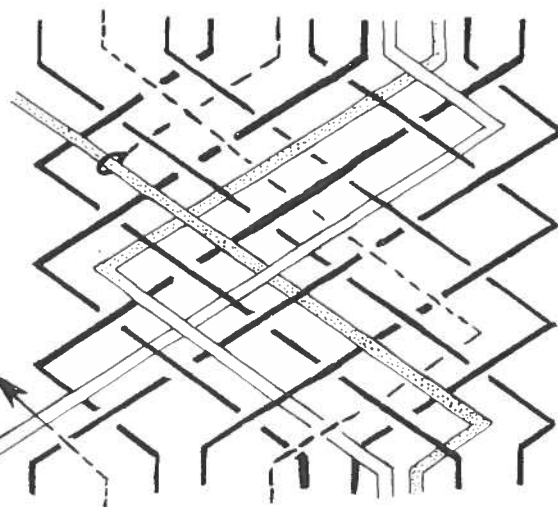
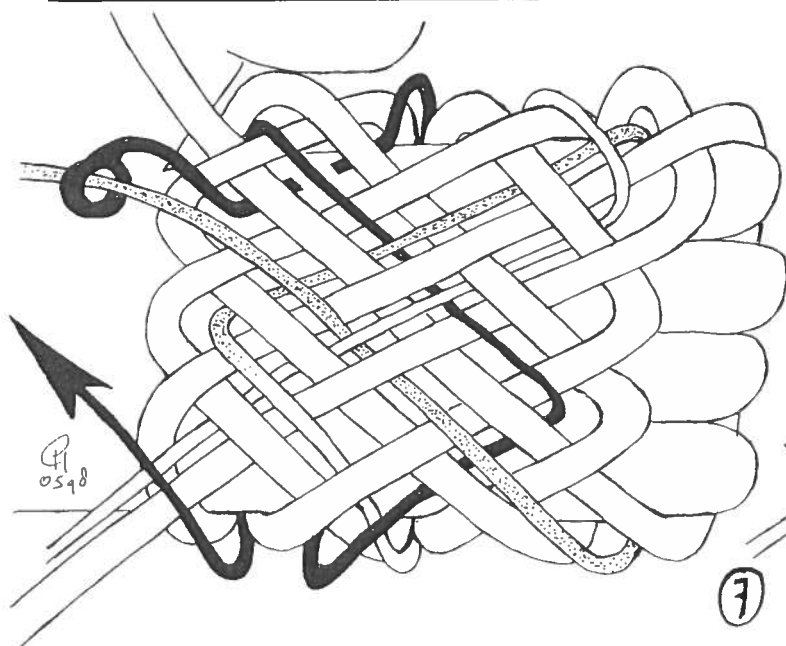
Als je in een willekeurig p/b RK-raster de kolommen telt waarop een kruising voorkomt, kom je altijd op het getal $(p-1)$ uit. Dat heeft verstrekkende gevolgen voor alle kolomgecodeerde ingewoven RK-brouwsels die je tijdens dit aardse leven maar bedenken kunt. Als je namelijk twee stuks p/b RK netjes op elkaar inweeft, houdt je resulterende RK $(2p-1)$ kruisingen over waarop jij je kolomkodering kwijt moet. Daar dat getal nogal erg oneven is, betekent het dat je er in het beste geval een Headhunterkodering met een *oneven* pass-number op kunt implementeren. Een dergelijke knoop gaan we hier bezien: het Lida Knoopje. Het Lida Knoopje is een terroristentango om te maken, maar resulteert in een prachtig dingetje om een balletje te bekleden. Als je twee kontrasterende kleuren gebruikt, zul je zien dat er 4 zigzagjeslijntjes, als bliksemflitsjes, over het oppervlak van de knoop schichten.

Zoals bij de Odilia- en Thirza Knoop gaan we op een gegeven $7/4$ RK een andere RK gebalanceerd inweven. In dit geval echter nemen we geen uitgangspunt in een $7/4$ Casa gekodeerde RK. Onze RK heeft een afwijkende kolomkodering. Kijk maar eens naar Fig.4 en bemerk dat de kodering $/\backslash//\backslash/$ is. Als je goed naar Fig.9 kijkt kun je zien dat de ingewoven $5/4$ RK ook geen Casa kodering draagt, maar dat de kodering $\backslash//\backslash$ is.

Daar we hier nog enkele onbenutte vierkante mikromillimeters vrijhebben, wil ik nog even iets gerelateerds kwijt. Het gebalanceerd inweven van drie daartoe passende RK (te noemen RK1, RK2 en RK3) met behoud van symmetrie/balance op 3 componenten is onmogelijk. Bezie het equatoriale weefsel van RK1 met bochtental b en partental p_1 als een stuk p/b regulier raster ($p \leq p_1$). Het gebalanceerde inweven van p/b RK2 op het equatoriale weefsel van RK1 heeft tot gevolg dat er een stuk regulier raster ontstaat van dimensies $(2p/2b)$. Wil je hierop een RK3 met bochtental $(2b)$ en partental p_3 , *gebalanceerd* inweven, dan moet p_3 een even getal zijn. Dat betekent dat het parten- en bochtental van RK3 een gemeenschappelijke deler hebben die minstens gelijk aan twee is. Bijgevolg bestaat RK3 uit minstens twee componenten en dus moet het interweefsel van RK1, RK2 en RK3 minstens 4 componenten tellen. Zodra je *niet* eist dat er gebalanceerd wordt ingewoven, kun je d.m.v een oneven partental p_3 , met 3 componenten uit de voeten. Je bent dan wel een stukje symmetrie kwijt.

Wanneer Wordt Een Turkse Knoop Een Casa Knoop?

Tom Hall (Bastrop/USA)

In het voorwoord van *The Australian Whipmaker*, No. 49, December 1997, blz.937, vroeg Ron Edwards *Wanneer wordt een Turkse Knoop een Casa Knoop?* Het antwoord op die vraag ligt besloten in de vraag: *Wat is een Turkse Knoop?*

In de verklarende woordenlijst van Bruce Grant's *Encyclopedia of Rawhide and Leather Braiding*, verklaart de schrijver op blz.520:

Turk's-head - A braided wreath or ring in which the braid is similar to that of flat braids, but is continuous and made with one thong.

Bruce Grant heeft een hoofdstuk over Turkse Knopen waar alle knopen een over-1 onder-1 patroon hebben. Op de eerste bladzijde van dat hoofdstuk schrijft hij [blz.354]:

The so-called Turk's-head, while serving a practical purpose in leather braiding, should be considered more as the basis or foundation for the beautiful Spanish woven knots.

Als je het zo bekijkt zijn een Turkse Knoop een Casa Knoop hetzelfde. Waarom zou iemand dan een Turkse Knoop een Casa Knoop willen noemen? Wacht even! Waarom zou Bruce Grant de knopen op bladzijden 109 en 275 van zijn boek Turkse Knopen noemen? Ze zijn niet met één enkele streng gemaakt. Laten we wat verder kijken. In de verklarende woordenlijst van Clifford Ashley's *Ashley Book of Knots*, staat op blz.604:

Turk's-head - A platted wreath or ring, a section of which is similar to sinnet.

Clifford Ashley heeft ook een hoofdstuk over Turkse Knopen, alwaar hij op blz.228 schrijft:

There are three distinct kinds of Turk's-heads that are much the same in appearance, but are differently constructed. They are:

- (1) the Standing Turk's-Head, which is tied with any number of strands,*
- (2) the Coachwhipping, which is tied with any even number of strands, and*
- (3) the Common Turk's-Head, sometimes called the Running Turk's-Head, which is tied with a single strand.*

In zijn hoofdstuk over Turkse Knopen toont Ashley ook knopen met een over-2 onder-2 patroon dat hij 'Herringbone Weave' noemt. (Welke lijkt op het haringgraat patroon zoals wij kennen in de Haringgraat Knoop). Daar komt nog bij een andere over-2 onder-2 gekodeerde knoop naar welke hij refereert als zijnde een 'Herringbone pattern parallel with the length of the knot', (Welke lijkt op het patroon dat wij van Gaucho Knopen kennen). Dan refereert Ashley naar een 'Herringbone weave by another method', die over-1 onder-3 patroon heeft. Hij schrijft:

Other textures may be made by this method....

Dit alles zou ons ertoe brengen een Turkse Knoop te definiëren als

a braided wreath or ring in which the braid is similar to that of flat braids with any pattern, and any number of strands.

Ashley zei echter niet 'flat braids', maar 'sinnet', dus daarom heeft hij:

- 1) a Round Sinnet Turk's-head,
- 2) a Turk's-head of Square Sinnet,
- 3) a Solid Triangular Turk's-head,
- 4) a Half Round Turk's-head,
- 5) a Chain Sinnet Turk's-head.

Daarmee hebben we dus een hoop verschillende typen Turkse Knopen. Laten we eens zien wat Ashley te zeggen heeft over de knopen die Bruce Grant op blzn. 109 en 275 van zijn boek 'Turkse Knopen' noemde. Ashley schrijft op blz. 137:

It appears possible to adapt a section of almost any sinnet to form a Multistrand knot diagram. A sinnet on end and projected into a circle automatically forms a Turk's-head, and any single Turk's-head may be tied as a Multi-strand Turks-head if wished. A multi-strand Turk's-head with several strands symmetrically arranged so that they pass out at opposite ends of a cylindrical-shaped knot is potentially a Lanyard Knot.

Als Bruce Grant dergelijke knopen 'Turkse Knopen' wil noemen, dan mag hij dat zeker doen onder Ashley's definitie. Maar het is misschien makkelijker om te zeggen welke knopen *geen* Turkse Knopen zijn in plaats van ze te definiëren. Tot nu toe hebben we slechts twee boeken bekeken.

Zoals je zelf kunt nagaan zijn er vele knopen in beide boeken als Turkse Knoop opgetekend. Als je in de rest van de knoop literatuur kijkt, zie je andere knopen ook Turkse Knoop genoemd worden. Daarom ben ik begonnen de term 'Casa Knoop' te gebruiken als er sprake was van een Turkse Knoop met een over-1 onder-1 patroon waarvan alle bochten op een enkele kolom langs elke rand van de knoop pasten en die bovendien met een enkele streng gebonden konden worden. Ik hoorde voor het eerst de term 'Casa' voor deze type Turkse Knoop gebruikt worden toen ik in Texas een man hielp om een Ananas Knoop te maken. Vele jaren daarvoor had een oude Mexicaan hem geleerd hoe die knoop te maken. Het belangrijkste wat hij ervan kon herrineren was dat hij eerst 'de Casa' moest binden. Hij vroeg steeds aan mij 'Is dat de Casa?'. Ik meende dat als het die man kon helpen om de stappen van het bindproces te onthouden, dan kon het anderen misschien ook leiden bij het binden van deze gewoven knopen. Sinds die tijd heb ik een enkelstrengige reguliere een-pass Turkse Knoop een 'Casa Knoop' genoemd. Dat ging vrij goed, maar in de laatste paar jaar worden de termen 'Casa' en 'Casa Knoop' misbruikt. De term 'Casa coding' is gebruikt geweest voor knopen met een over-1 onder-1 patroon die geen Casa Knoop zijn. Daardoor zijn andere type Turkse Knopen ook Casa Knopen genoemd, hetgeen inkorrekt is. Een Casa Knoop is slechts één type Turkse Knoop en geen vervangende term voor alle Turkse Knopen!

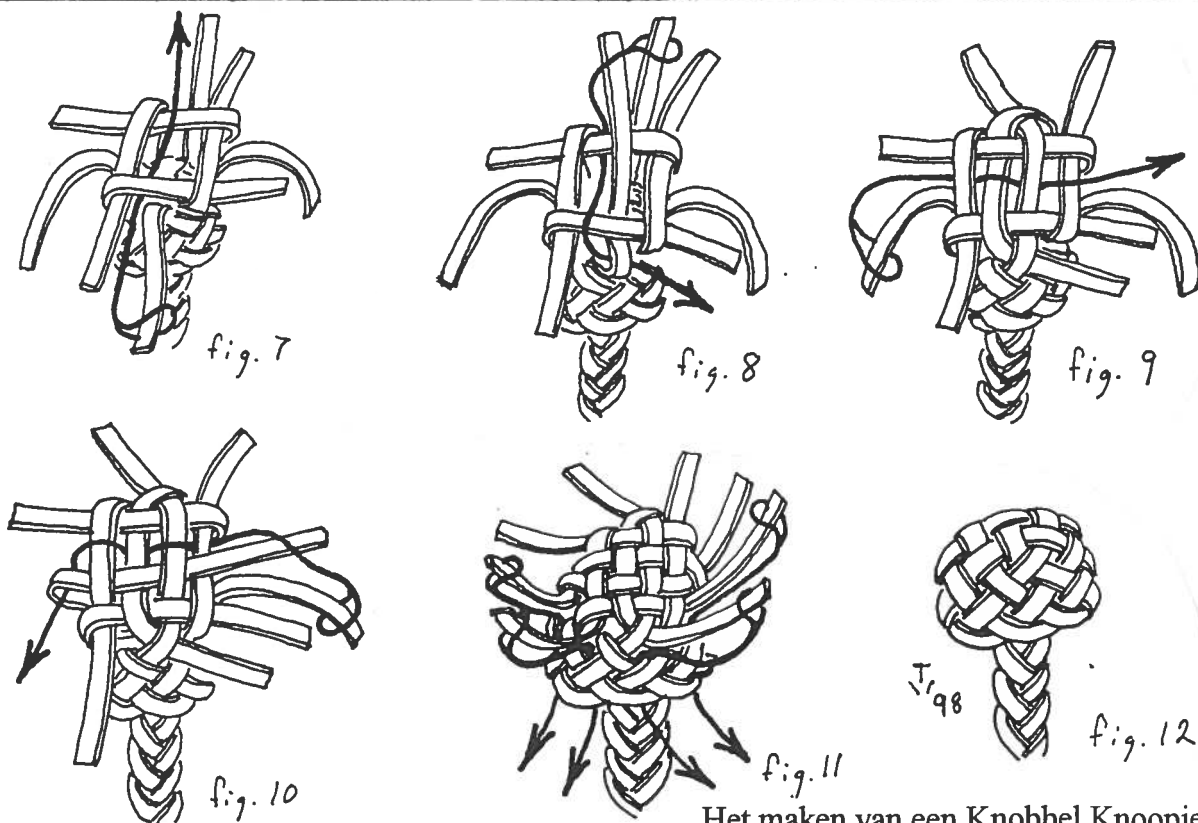
Om op de openingsvraag van Ron Edwards terug te komen over wanneer een Turkse Knoop een Casa Knoop wordt? Als de Turkse Knoop:

- 1) op een regulier raster past, dat wil zeggen alle bochten aan de linkerrand van het raster liggen op één kolom van het raster en alle bochten aan de rechterrand van het raster liggen op één (andere) kolom,
- 2) door de gehele knoop heen een over-1 onder-1 alternerend patroon heeft en
- 3) met één enkele streng gebonden kan worden (perfect knot),

dan is het een **Casa Knoop**. Dat is overigens de enige Turkse Knoop die Casa Knoop is.

Welke term is het makkelijkst te gebruiken? Casa Knoop of Reguliere 1-pass perfecte Turkse Knoop? De term Casa is een goede ezelsbrug dat je eerst het 'huis' maakt (*casa* is het Spaanse woord voor *huis*), alvorens je aan het inweven slaat om knopen zoals de Standaard Ananasknoop en Standaard Haringgraat Knoop te maken. Het woordje 'Standaard' betekent dat de knoop verkregen wordt door het ineenweven van Casa Knopen. Een Perfecte Ananas Knoop of Perfecte Haringgraat Knoop daarentegen bestaat uit een enkele streng maar hebben geen tengrondslag liggend regulier raster. Als de Ananas- danwel Haringgraat Knoop van een Casa Knoop door inweven wordt afgeleid, of door een meervoudige combinatie van Turkse Knopen ontstaat spreekt men van Semi-standaard Ananas- danwel Semi-standaard Haringgraat Knopen.

Ik hoop dat dit artikeltje de vraag beantwoordt wanneer een Turkse Knoop een Casa Knoop wordt.

Het maken van een Knobbel Knoopje.
Een impressie uit Tom Hall's nieuwe boek dat binnenkort verschijnt.

Help ? Help •

Ze is in nood. ik moet haar redden

Ik kom al!

Wat een lijntje

Ik heb je vast. Sla je eind maar om me heen.

Die laat ik niet meer schieten

Zet je goed vast

Wat een aardige jongen.

Doe ik

Twee zoete liefjes

Theo Slijkerman

Twee zoete liefjes

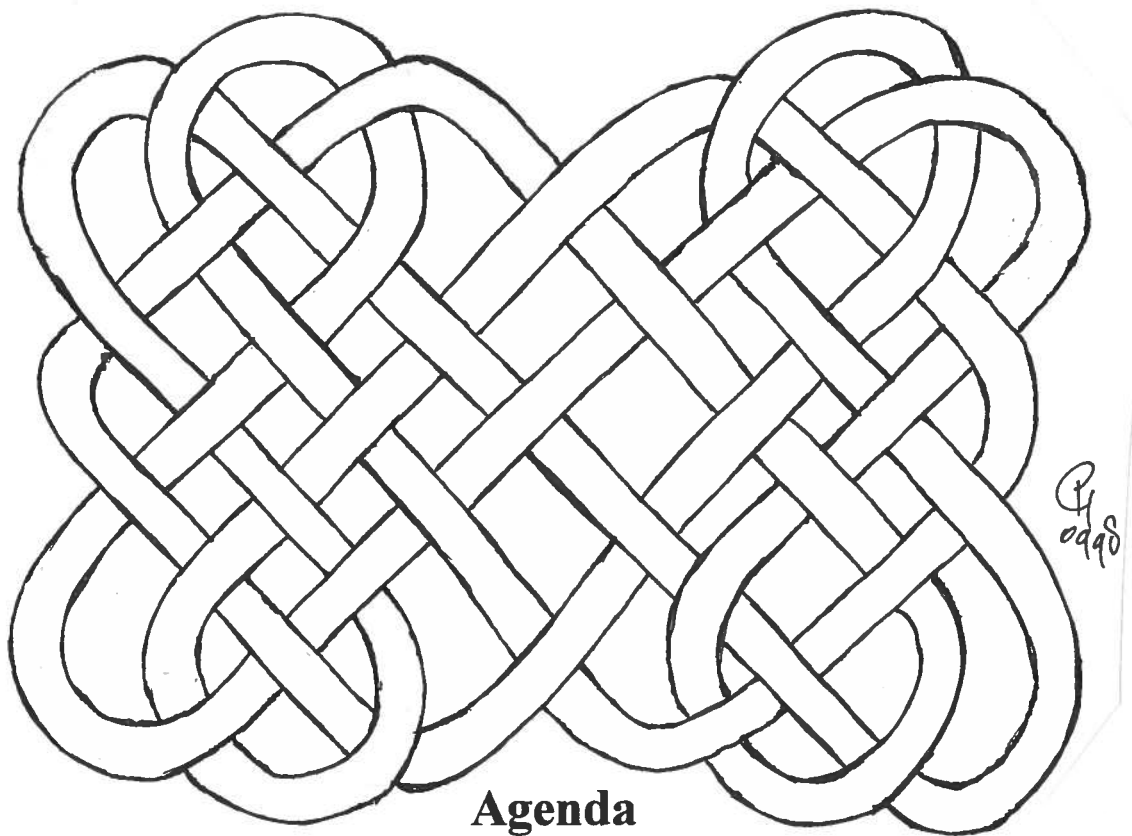
Thco Slijkerman

Wist je dat...

... er in de Eindhovense wijk Woensel een straat vernoemd is naar Generaal Knoop? Het schijnt dat die persoon een luitenant generaal van de infanterie is geweest en leefde van 1811 tot 1894.

Een Internationaal Matje

Jaarlijks wordt er tijdens de eerste septemberweek in de deense haven van Århus het zogenaamde *træskibstævne* gehouden. Dat is een bijeenkomst van houten schepen liefhebbers met hun bootjes. Tijdens de stævne van 1989 zag ik onderstaand matje op het kajuitdak liggen van een van de deelnemende schepen. Wie schetst mijn verbazing toen ik in 1998 diezelfde mat op een knopenbord in Rotterdam zag? Was die mat zomaar, helemaal in zijn eentje vanuit Århus naar Nederland gekomen, zonder dat iemand er ook maar iets van afwist! Of niet, soms?

Agenda

Iedere laatste zaterdag van de maand, uitgezonderd december, is er in tjalk *De Hoop*, die op de Leuvekade ligt, pal naast *Prins Hendrik* het Rotterdamse maritieme museum, een bijeenkomst van knopenleggers. De ontmoetingen vinden plaats tussen 11.00 en 16.00 uur. Iedereen is van harte welkom. Wil je meer weten, bel dan Jan Hoefnagel op 078-6146002.

**DE VOLGENDE KNOOPEKNAUWER
KOMT IN FEBRUARI 1999.
TOT DAN!**